

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

นรัญญา ด้วงพลับ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

พ.ศ. 2563

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

นรัญญา ค้วงพลับ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
ชื่อ สกุลผู้วิจัย นางสาวนริญา ตัวพลับ
สาขาวิชา, คณะ ทอศึกษา,ศึกษาศาสตร์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร สัตยานุรักษ์)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญชัย เกตุทวีระชัยกุล)
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาเขตเชียงใหม่

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธนกร ช้างน้อย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชัยณรงค์ กงแก้ว)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร สัตยานุรักษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุทยอด ชมสะห้าย)

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
ชื่อ สกฤตผู้วิจัย นางสาวนรุธญา ต้วงพลับ
ชื่อปริญญา ศีษศาสาตรามหาบัณฑิต
สาขาวิชา, คณะ พลศึกษา, ศีษศาสาตรา
ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์ 2563
ที่ปรึษาวิทยานิพนธ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร สัตยานุรักษ์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนและเป็นแนวทางการเสริมสร้างการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้ปกครอง ผู้ให้การสนับสนุน ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอล และคณะกรรมการจากสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของข้อคำถาม อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.87 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเชิงปริมาณ ใช้การแจกความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนด้านเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยพื้นฐาน (4 M's) ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และด้านการจัดการ ในภาพรวม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน อยู่ในระดับมาก และพบว่าปัจจัยด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (POLC) ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านควบคุม พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลอยู่ในระดับมาก

แนวทางการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาจังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน จะต้องร่วมกันกำหนด ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างกีฬาเนตบอล ในการพัฒนานักกีฬามุ่งสู่ความเป็นเลิศ ให้เป็นไปตามเป้าหมายทั่วประเทศ โดยการขยายฐานเพิ่มจำนวนนักกีฬา และคัดเลือกนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงตามตำแหน่งการเล่น จัดการแข่งขัน ในระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์เผยแพร่กีฬาเนตบอลให้แพร่หลาย จัดตั้งศูนย์กีฬาเนตบอลในทุกภูมิภาค จัดส่งวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศไปยังจังหวัดต่าง ๆ พัฒนาผู้ตัดสินให้เป็นมาตรฐานและมีระดับการตัดสินที่สูงขึ้น จัดสรรงบประมาณและ

สิ่งสนับสนุน ที่เอื้อต่อการทำทีมให้กับจังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน กำกับติดตามการทำทีมกีฬา เนตบอลให้มีผลงานอยู่ในระดับที่ดีขึ้น และนำวิทยาศาสตร์การกีฬา นวัตกรรม สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มาพัฒนานักกีฬา

คำสำคัญ: การพัฒนา กีฬาเนตบอล จังหวัดภาคเหนือตอนบน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ABSTRACT

Thesis Title	The Factors Affecting on Netball Game Development in the Upper Northern Province Region.
Researcher's name	Miss Naranya Duangplub
Degree	Master of Education
Disciplines, Faculty	Physical Education, Faculty of Education
Year	2020
Advisor Committee	Asst. Prof. Siriporn Sattayanurak, D.B.A.

This research was the affiliated method between the qualitative and quantitative research. Its objective was to study the factors effecting on Netball game development in the upper northern province region and also to use this research as the guide to enhance Netball game development in the upper northern province region. The target in this study was 93 persons of sportsmans, coaches, team managers, guardians, sponsors, Netball umpires and committee from Netball Association of Thailand. Besides, the tools in the research were the interview form and the questionnaire by the Index of Objective Congruence (IOC) of items between 0.67-1.00 and the reliability as 0.87 While Standard Deviations, Means, Percentages and Frequency were used for quantitative data analysis, in the mean time, the content analyzing was used for qualitative analysis.

The result of the research, was found that the 4 M's factors, i.e the man side, the money side, the material side and the management side, totally, were the factors effecting Netball game development in the upper northern province region, in the high level, and also was found that, the money side was the factor effecting on Netball development in the highest level.

The management factor (POLC), i.e, planning, organization setting, leading and supervising, accordingly, was found that, were the factors effecting the development in the high level. However, tendency of Netball development in the upper northern region will be fulfilled if Netball Association of Thailand and the provinces in the upper northern region co-ordinate to set Netball enhancement

strategy to meet the target. There should be the sportsman development directing to the sport elite by increasing the sportsman number and selecting the sportsmans that qualify to the game position through the local competition continuously in order to publicize Netball widespreadly. Moreover, Netball center should be established in every province to gether with sending the international lecturers and experts to the provinces. Besides, developing the umpires to standardize and get higher level in competition, the money and supportings allocation helpful for setting up the team in the upper northern region, Netball team conducting to be in better level game, and also bringing and sport sciences, innovations and technology media to develop the sportsman, are all important to do.

Keywords: Development, Netball Game, Upper northern province zone

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ ความเมตตาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร สัตยานุรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณา สละเวลาอย่างมากที่ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนการช่วยเหลือในการวางแผนการดำเนินงานวิจัย จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ท่าน และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพล วงศ์สถิตย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ละออทิพย์ อินดี และดร. อัสวิน จันทระสม ที่ให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำต่าง ๆ ในการปรับปรุงเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยจนกระทั่งมีความสมบูรณ์ และนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชัยณรงค์ กงแก้ว ที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางตรวจสอบและ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้เนื้อหามีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านนายกสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย และท่านเลขาธิการ สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย ที่ให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่ คณาจารย์ และบุคลากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทถ่ายทอดวิชาความรู้ ความเมตตากรุณา พร้อมทั้ง อบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำ ความเอื้อเฟื้อ และอำนวยความสะดวกในการประสานงานและดำเนินการ ต่าง ๆ ในการศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องของผู้วิจัย ที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษา และกำลังใจ ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจและความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา จนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นรัญญา ด้วงพลับ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580).....	6
แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564).....	8
ประวัติกีฬาเนตบอล.....	9
แนวคิดการบริหารจัดการ.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร.....	16
กระบวนการบริหารจัดการ.....	17
ทฤษฎีแรงจูงใจ (theories of motivation).....	22
จิตวิทยาการกีฬา.....	25
แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 37
	ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย..... 37
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 40
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 41
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 63
	สรุปผลการวิจัย..... 63
	อภิปรายผล..... 67
	ข้อเสนอแนะ..... 70
	บรรณานุกรม..... 73
	ภาคผนวก..... 78
	ภาคผนวก ก..... 79
	ภาคผนวก ข..... 87
	ประวัติผู้วิจัย..... 100

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	43
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	43
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง/สถานภาพ.....	44
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	44
4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์.....	45
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานด้านบุคลากร (นักกีฬา).....	46
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานบุคลากร (ผู้ฝึกสอน).....	47
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานด้านบุคลากร (ผู้จัดการทีม).....	48
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานด้านบุคลากร (ผู้ให้การสนับสนุน).....	49
4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานด้านบุคลากร (ผู้ปกครอง).....	50
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานด้านงบประมาณ.....	51
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัย พื้นฐานด้านวัสดุอุปกรณ์.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานด้านการจัดการ.....	53
4.14 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน.....	54

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2.1 สนามกีฬาเนตบอล.....	10
2.2 ตำแหน่งผู้เล่นกีฬาเนตบอล.....	12
2.3 พื้นที่การเล่นของแต่ละตำแหน่ง.....	13
2.4 การเริ่มเล่นทีมในการแข่งขันกีฬาเนตบอล.....	14
2.5 กระบวนการบริหารการจัดการภายในองค์กร.....	21

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า กีฬามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ กีฬาเป็นพื้นฐานที่ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง และเป็นแนวทางทำให้สังคมได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของร่างกายและจิตใจ สามารถดำรงชีวิตในสังคมให้อยู่เย็นเป็นสุข รวมทั้งก่อให้เกิดความเจริญต่อประเทศ โดยเฉพาะกีฬาระหว่างประเทศ สามารถทำให้คนในประเทศเสริมสร้าง ด้านความรัก และความสามัคคีของคนในประเทศชาติ ทั้งนี้ ประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศ โดยยึดเป้าหมายในการยกระดับให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ตลอดจนการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในการกีฬาที่สร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการ และกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬา เพื่อพัฒนาอาชีพในระดับนานาชาติ ในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่หลักในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาด้านกีฬา ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) ขึ้น ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยมุ่งหวังให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตและส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ มุ่งองค์ความรู้ด้านกีฬา ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล นำมาซึ่งความภาคภูมิใจ และสร้างความสามัคคีแก่คนในชาติ รวมทั้งให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้นำไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินงาน และเป็นกลไกในการพัฒนากีฬาของประเทศ ให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่มีความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ส่งเสริม สนับสนุนให้คนไทย ทุกเพศ ทุกวัย ได้ออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาและนันทนาการอย่างสม่ำเสมอและหลากหลาย มีการส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬารวมทั้งการส่งเสริมกีฬาเฉพาะด้าน เพื่อความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่องในการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ

กีฬาเนตบอลเป็นกีฬาชนิดหนึ่ง ที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐบาลในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ภายใต้การบริหารจัดการของสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย ปัจจุบันกีฬาเนตบอลได้รับการบรรจุให้มีการแข่งขันในระดับซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และเวิลด์เกมส์ กีฬาเนตบอลเป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทั้งชายและหญิง แต่ที่นิยมเล่นกันมากจะเป็นนักกีฬาหญิงมากกว่านักกีฬาชาย ทั้งนี้ กีฬาเนตบอลเริ่มนำเข้ามาเล่นในประเทศไทยอย่างไม่เป็นทางการ

ก่อนปี พ.ศ. 2504 โดยมีการเล่นในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา อาทิเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะพยาบาลศาสตร์บางมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยพยาบาล เป็นต้น ซึ่งผู้เล่นส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ต่อมา มีการตั้งสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2543 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้กีฬาเนตบอลได้รับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ และพัฒนาไปสู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีการฝึกอบรมผู้ฝึกสอน การฝึกอบรมผู้ตัดสิน (สน ปัญญา, 2549) รวมทั้งมีการบรรจุกีฬาเนตบอลเข้าในรายการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ ได้แก่ การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2547 ณ จังหวัดขอนแก่น การแข่งขันกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2547 ณ สนามนิมิบุตร กรุงเทพมหานคร การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ (กีฬาสาธิต) ในปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี และการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ (กีฬาสาธิต) ในปี พ.ศ. 2554 ณ จังหวัดอุดรธานี ต่อมาก็กีฬาเนตบอลได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และบรรจุให้มีการแข่งขันในระดับเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย

จากการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาเนตบอลภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย ที่ผ่านมาในแต่ละปี พบว่า กีฬาเนตบอลไม่ได้รับความนิยมนเท่าที่ควรจำนวนทีมที่เข้าแข่งขันในแต่ละรายการ มีจำนวนลดน้อยลงตามลำดับจำนวนทีมเข้าแข่งขันในแต่ละรายการ ไม่บรรลุเป้าหมายตามที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. กลุ่มจังหวัด 2560) พบว่า มีเพียง 3 จังหวัด ที่ส่งทีมเข้าแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา และจังหวัดน่าน เท่านั้น ทั้งนี้ อาจจะมีเนื่องจากข้อจำกัดของกีฬาเนตบอล ซึ่งพบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่จะต้องมีรูปร่างสูง เพราะเสาประตูมีความสูงอยู่ที่ระดับ 3.05 เมตร อุปกรณ์การเล่นและ การแข่งขันมีราคาค่อนข้างแพง การเล่นต้องใช้สนามกีฬาที่เป็นมาตรฐาน มีเส้นแบ่งเขตฝ่ายรุก ฝ่ายรับ และพื้นที่ในการเล่นของผู้เล่นแต่ละตำแหน่งที่ชัดเจน ประกอบกับมีกฎ กติกา จำนวนมาก ทำให้เข้าใจยากสำหรับนักกีฬาเริ่มฝึกใหม่ รวมทั้งชุดการแข่งขันของนักกีฬาผู้หญิง ต้องเป็นชุดกระโปรงเฉพาะกีฬาเนตบอลเท่านั้น ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการเล่นสูง รวมทั้งเป็นกีฬาที่ไม่ยังมีการบรรจุให้เรียนในหลักสูตรในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นอกจากปัญหาจำนวนนักกีฬาเนตบอลที่มีจำนวนลดลง ยังพบว่าจำนวนผู้ตัดสินในสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการตัดสินแต่ละรายการที่จัดการแข่งขัน (อมร พงษ์สุพรรณ, 2559.)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเป็นผู้เล่น เป็นผู้ตัดสิน เป็นผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีมเนตบอล และเป็นตัวแทนของสมาคมฯ ในการทำความร่วมมือกับโรงเรียนในเขตภาคเหนือตอนบน โดยเป็นวิทยากรให้การอบรมทักษะเบื้องต้นในการเล่นกีฬาเนตบอล ตามความประสงค์ของโรงเรียนมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง จึงมีความต้องการที่จะพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน ให้ได้รับความนิยมนอย่างแพร่หลาย

และสร้างนักกีฬาที่หาสู่ความเป็นเลิศให้กับประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการที่จะทำให้กีฬาเนตบอล ประสบผลสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายนั้น มีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้าง ที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือ ตอนบนให้ประสบความสำเร็จ เพื่อจะนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาเนตบอลให้มี ประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อเป็นแนวทางเสริมสร้างการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้ ประสบผลสำเร็จ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษแบบผสมผสาน (mixed methods research) โดยผู้วิจัย มุ่งทำการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน รวมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนากีฬาเนตบอล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายมากขึ้น โดยศึกษาปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร (4M's) ได้แก่ บุคลากร (man) งบประมาณ (money) วัสดุอุปกรณ์ (material) การจัดการ (management) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ 2545: 18) และ ตามแนวทางกระบวนการบริหารจัดการ POLC ของ (Bartol & Martin, 1991) ได้แก่ การวางแผน (planning) การจัดองค์กร (organizing) การนำ (leading) และการควบคุม (controlling)

ขอบเขตของประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัด ภาคเหนือตอนบน และจากสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 93 คน ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการผู้บริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน
2. ผู้ตัดสินสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 3 ทีม 3 คน
4. ผู้จัดการทีม จำนวน 3 ทีม 3 คน
5. นักกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 3 ทีม 36 คน
6. ผู้ปกครองของนักกีฬา จำนวน 3 ทีม 36 คน
7. ผู้ให้การสนับสนุนทีม จำนวน 3 ทีม 3 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

จังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน หมายถึง จังหวัดที่อยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ประกอบไปด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

นักกีฬาเนตบอล หมายถึง นักกีฬาในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ที่เข้าร่วมการแข่งขันในรายการที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจัดการแข่งขัน ประกอบไปด้วย 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน และจังหวัดพะเยา

ผู้ฝึกสอนกีฬาเนตบอล หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ที่จังหวัดส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันในรายการที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจัดการแข่งขัน ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน และจังหวัดพะเยา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล หมายถึง สิ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้กีฬาเนตบอลได้มีการพัฒนา ได้รับความนิยมน้อย่างแพร่หลาย และประสบผลสำเร็จ ในที่นี้ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร และปัจจัยด้านกระบวนการบริหารจัดการ

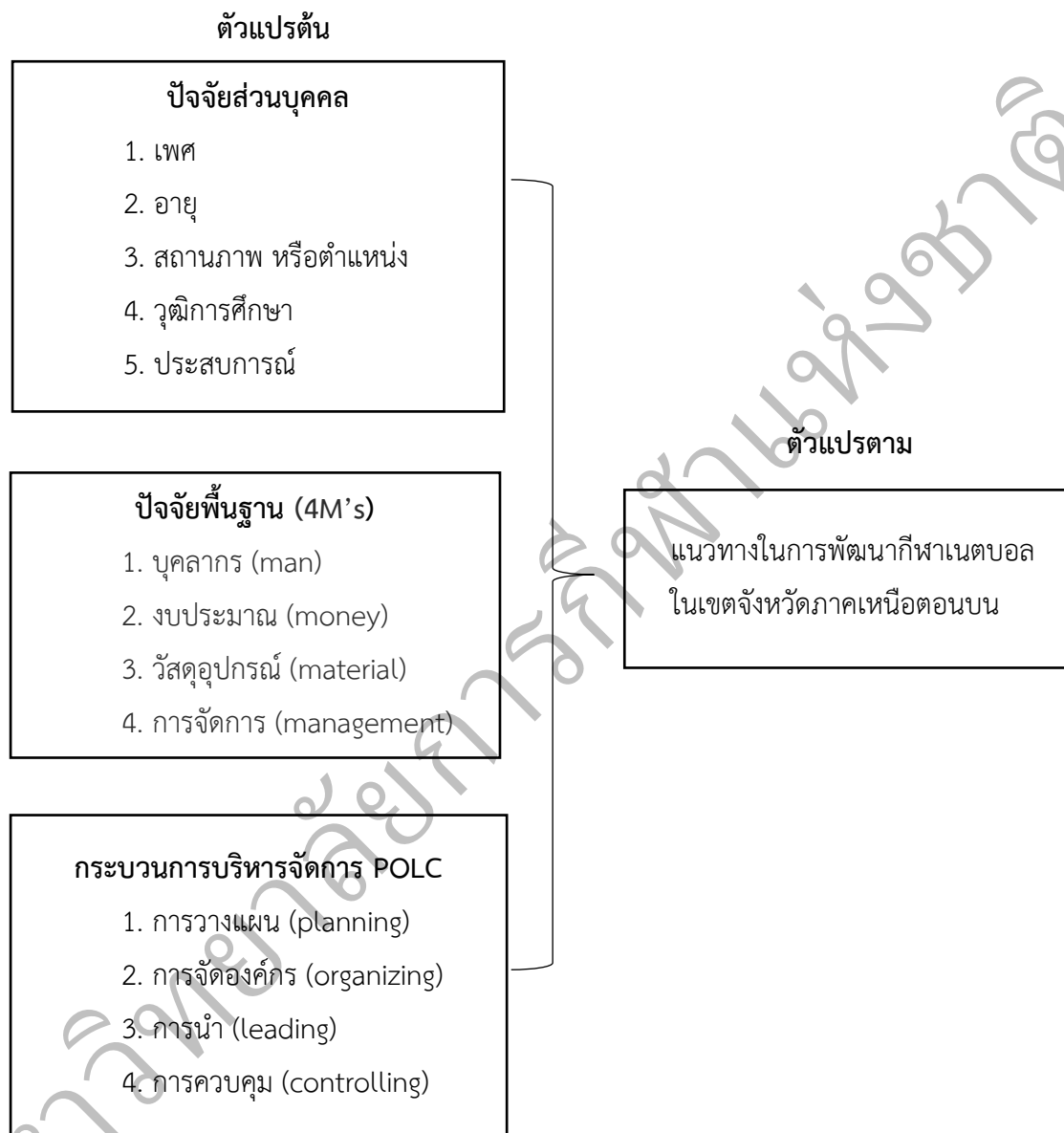
ปัจจัยด้านพื้นฐานในการบริหาร หมายถึง แนวทางการพัฒนากีฬาเนตบอล โดยศึกษาตามรูปแบบปัจจัยพื้นฐาน (4M's) ได้แก่ บุคลากร (man) งบประมาณ (money) วัสดุอุปกรณ์ (material) และการจัดการ (management)

ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานของสมาคมฯ ในการพัฒนากีฬาเนตบอล โดยใช้ทฤษฎีและกระบวนการบริหารจัดการ POLC ได้แก่ ด้านการวางแผน (planning) ด้านการจัดองค์กร (organizing) ด้านการนำ (leading) และด้านการควบคุม (controlling)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของกีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
2. มีแนวทางเสริมสร้างในการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) (ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์)
2. แผนพัฒนาฯ แห่งชาติ ฉบับที่ 6 (ยุทธศาสตร์ที่ 3)
3. ประวัติกีฬาเนตบอล
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
5. ทฤษฎีแรงจูงใจ
6. จิตวิทยากับการพัฒนาการศึกษา
7. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580)

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยขับเคลื่อนภูมิปัญญาและนวัตกรรม จึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยคนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาพะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดมม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการเกษตรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง ทั้งนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีจำนวน 7 ประเด็น (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) โดยยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้แก่ ประเด็นที่ 7 ซึ่งเป็นการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนให้มีคุณภาพการสันทนาการและกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การใช้กีฬา

และเน้นพัฒนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย

1. การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต โดยส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการเล่นกีฬาบางชนิดมีความจำเป็นต่อทักษะในการดำรงชีวิต การประกอบกิจกรรมนันทนาการตามความสนใจ และปฏิบัติตัวอย่างเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิต

2. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ โดยเน้นการจัดกิจกรรมกีฬาสร้างโอกาสและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง การปลูกฝังให้มีคุณธรรมของความเป็นนักกีฬา มีระเบียบ วินัย รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และรู้จักขอโทษ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬานันทนาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานให้เหมาะสมกับประชาชน ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย

3. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนานักกีฬาของชาติ การคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถสร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพด้านกีฬานันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติและสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพ และมีเส้นทางอาชีพที่มั่นคงควบคู่กับการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬานันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อนำมาใช้ส่งเสริมสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้านกีฬาและการอาชีพ

4. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการ ทั้งครู หรือผู้สอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสามารถถ่ายทอดความรู้ให้เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และสามารถต่อยอดศักยภาพในการพัฒนาเป็นบุคลากรทางการกีฬา และนันทนาการที่มีมาตรฐานของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการลงทุนและฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชีย ควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ การสนับสนุนและส่งเสริมการผลิตบุคลากรและการพัฒนานวัตกรรมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

ดังนั้น เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยสามารถได้รับการพัฒนาและยกระดับได้เต็มศักยภาพและเหมาะสม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุม ทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์ และปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬา

ในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ในการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือ ในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนา ทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560–2564)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560–2564) เป็นแผนพัฒนาที่จัดทำขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้การกีฬาเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิต และส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีน้ำใจ นักกีฬาและคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ มุ่งองค์ความรู้ด้านการกีฬา ซึ่งเป็น พื้นฐานในการพัฒนากีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล สามารถสร้างอาชีพ รายได้ และพัฒนา อุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2560–2564)

สำหรับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง กับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ซึ่งเป็นการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ มุ่งเน้นด้านการสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติ ให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับต่าง ๆ เพื่อสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติ ให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สามารถสร้างความภาคภูมิใจและเป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจ ซึ่งจะเป็น การสร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติ อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดของนักกีฬา ที่มีความเป็นเลิศไปสู่การกีฬาเพื่อการอาชีพอย่างเต็มตัว สามารถสร้างรายได้จากความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรองรับการพัฒนา ประกอบกับการจัด ให้มีระบบสวัสดิการช่วยเหลือส่งเสริมการสร้างร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการร่วมพัฒนา ตลอดเส้นทางอาชีพนักกีฬา โดยมีแนวทางที่สำคัญ ได้แก่

1. การค้นหาและพัฒนานักกีฬาที่มีความสามารถทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
2. การพัฒนาบุคลากรการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานสากล เพื่อการพัฒนากีฬา สู่ความเป็นเลิศและการอาชีพอย่างยั่งยืน
3. การสร้างและพัฒนาศูนย์บริการการกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่เป็นมาตรฐาน
4. การส่งเสริมและจัดเตรียมการดูแลสวัสดิการของนักกีฬาและบุคลากรการกีฬา
5. การส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพอย่างเป็นระบบ

จะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ในยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มุ่งเน้นให้นักกีฬาของประเทศประสบผลความสำเร็จ ในการเข้าแข่งขัน เพื่อสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559)

ประวัติกีฬาเนตบอล

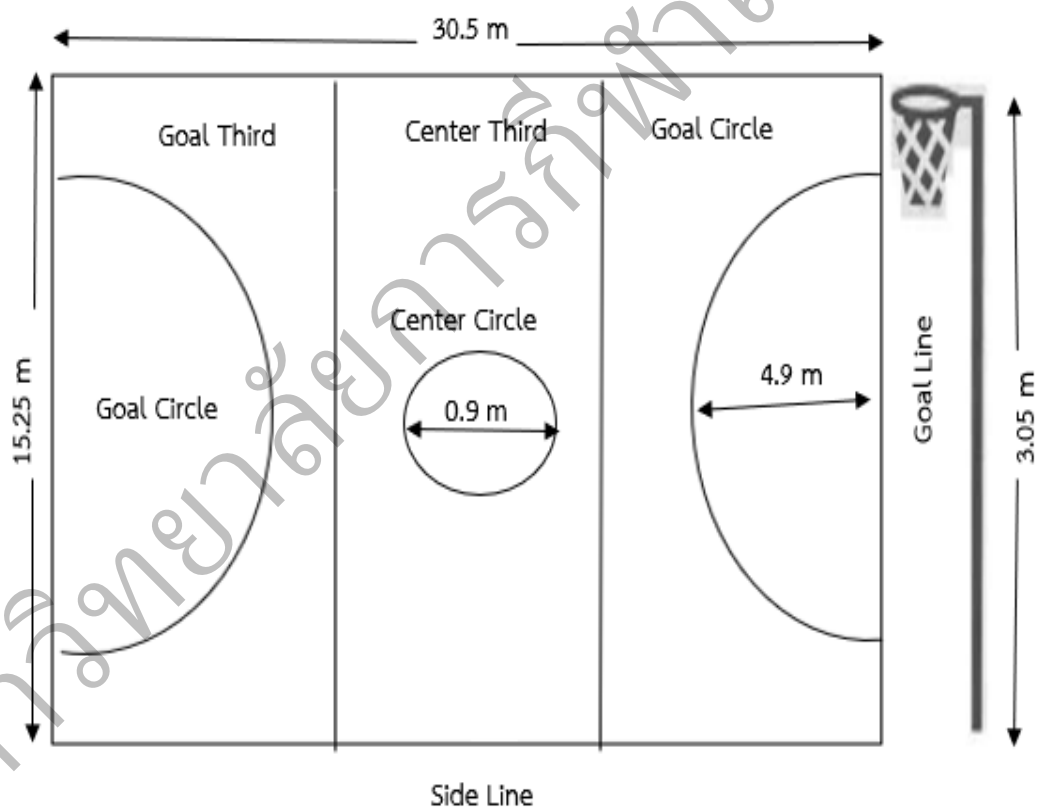
กีฬาเนตบอลพัฒนามาจากกีฬาบาสเกตบอล โดยเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1891 ณ เมืองสปริงฟิลด์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยชาวแคนาเดียน James Naismith ซึ่งสร้างเกมนี้เพื่อให้เล่นในร่ม ต่อมาเกมนี้ เรียกว่า บาสเกตบอล ต่อมา Clara Bear ครูสอนกีฬาในเมืองนิวออร์ลีส ได้เขียนหนังสือถึง James Naismith เพื่อขอต้นฉบับกติกาการเล่นกีฬาบาสเกตบอล และคิดที่จะทำเกมกีฬาขึ้นมาใหม่ โดยมีการเขียนเส้นขวางสนาม เพื่อใช้กำหนดพื้นที่การเล่น โดยผู้เล่นไม่สามารถออกนอกพื้นที่การเล่นของตนเองได้ แต่เกมกีฬาดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จ ต่อมาในปี ค.ศ. 1895 กีฬาเนตบอลเริ่มเล่นในประเทศอังกฤษ ณ มาตามออสเทน บิวรีวิทยาลัย ซึ่งมีจำนวนผู้เล่นกีฬาเนตบอลมากขึ้นตามลำดับและประมาณครึ่งศตวรรษที่ 20 กีฬาเนตบอลได้มีการเริ่มเล่นในประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้เครือจักรภพอังกฤษ แต่ไม่มีมาตรฐานของกฎกติกาการเล่นที่แน่นอน บางครั้งเล่นข้างละ 9 คน บางครั้งเล่นข้างละ 5 คน ทั้งนี้ในปี ค.ศ. 1957 ชาวออสเตรเลียได้เดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศอังกฤษ ได้มีการอภิปรายถึงมาตรการของกฎกติกาการเล่นเนตบอล ในปี ค.ศ. 1960 รวมทั้ง มีการจัดประชุม ณ ประเทศศรีลังกา โดยมีตัวแทนจากประเทศอังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แอฟริกาใต้ และอินเดียตะวันตก ได้ร่วมกันก่อตั้งเป็นสหพันธ์บาสเกตบอลและเนตบอลผู้หญิงนานาชาติ (the international federation of women's basketball and netball) พร้อมทั้งกำหนดกฎกติกาการเล่นกีฬาเนตบอลอย่างเป็นทางการ และมีมติให้จัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกทุก ๆ 4 ปี ต่อมาในปี ค.ศ. 1970 สมาคมกีฬาเนตบอลประเทศออสเตรเลียได้มีการปรับปรุงเกมการเล่นและกำหนดชื่อกีฬาใหม่นี้อย่างเป็นทางการว่า "กีฬาเนตบอล" ทำให้การเล่นมีการเปลี่ยนแปลงให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเน้นที่ความเร็วและความตื่นตัวตลอดเกมการแข่งขัน

ปัจจุบันสหพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเนตบอล ประกอบด้วย 2 สหพันธ์ คือ สหพันธ์กีฬาเนตบอลนานาชาติ (the international federation of netball associations: IFNA) มีที่ทำการอยู่ที่ประเทศอังกฤษ ปัจจุบันมีประธานสหพันธ์ชื่อ Mrs.Molly Rhone เป็นชาวจาไมก้า โดยสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชีย (the asian federation netball association: AFNA) มีที่ทำการตั้งอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ โดยประธานสหพันธ์เป็นชาวสิงคโปร์ ชื่อ Mrs.Ivy Singh-Lim สำหรับสมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเนื่องจากในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 21 ณ ประเทศมาเลเซีย มีการบรรจุกีฬาเนตบอลเข้าเป็นกีฬานิตหนึ่งในการแข่งขัน ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีการก่อตั้งสมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่น ในวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2543 โดยได้รับการสนับสนุนจาก นายวิจิตร เกตุแก้ว นายกสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ต่อมา มีการแต่งตั้งนายกสมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นคนแรก ได้แก่ นายทินกร นำบุญจิตต์ โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ เป็นเลขาธิการสมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่น ที่ทำการสมาคมตั้งอยู่ที่สนามกีฬารามังคลาสนามกีฬาแห่งชาติ โซน E ห้อง 220 การกีฬาแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ต่อมาสมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นได้รับการพิจารณาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย อนุมัติให้สมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่น ใช้คำว่า

“แห่งประเทศไทย” เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2545 โดยใช้ชื่อว่า “สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย” หรือ ส.ก.น. “The Netball Association of Thailand” หรือ N.A.T. การดำเนินงานของสมาคมฯ ยังดำเนินงานไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะทำให้กีฬาเนตบอลเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายแก่ประชาชน โดยดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน การฝึกอบรมผู้ตัดสิน การเข้าร่วมจัดการแข่งขันกีฬาเนตบอลในกีฬาสถาบันการพลศึกษา การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นต้น (Suriyothai 2010: online)

สนามกีฬาเนตบอล

สนามกีฬาเนตบอลใช้ในการแข่งขันสนามจะต้องมีความยาว 30.5 เมตร กว้าง 15.25 เมตร แต่ละแดนมีความยาว 10.16 เมตร เส้นรัศมีใน (goal circle) 4.9 เมตร (center circle) 0.9 เมตร และเสาประตูมีความสูง 3.05 เมตร

ภาพ 2.1 สนามกีฬาเนตบอล

ตำแหน่งของผู้เล่น ประกอบด้วย

1. ตำแหน่งผู้ยิงประตู (Goal Shooter: GS) เป็นผู้เล่นที่สามารถเคลื่อนที่เข้าไปในครึ่งวงกลมประตู และพื้นที่เขตแดนประตู บทบาทที่สำคัญ คือ ยิงประตู ต้องประสานงานสื่อสารกับ GA ป้องกัน 1 ต่อ 1 กับ GK ทักษะ คือ ส่งบอลระยะสั้นเคลื่อนที่อย่างฉลาด ยิงประตูและแย่งบอลจากการยิงประตู

2. ตำแหน่งผู้รุกประตู (Goal Attack: GA) เป็นผู้เล่นที่สามารถเคลื่อนที่ภายในพื้นที่แดนกลางสนาม พื้นที่เขตแดนประตูและพื้นที่ครึ่งวงกลมยิงประตู เป็นผู้เล่นที่สามารถยิงประตูได้ ต้องเล่นประสานงานกับ GS นอกจากนี้ ต้องประสานงานกับ WA เพื่อที่จะส่งบอลในพื้นที่แดนกลางสนาม และส่งบอลต่อให้ GS สำหรับทักษะที่สำคัญ คือ ต้องฉลาดหาพื้นที่ว่างและสื่อสารกับ WA และ GA สามารถยิงประตูและแย่งบอลจากการยิงประตูได้

3. ตำแหน่งผู้รุกทางปีก (Wing Attack: WA) เป็นผู้เล่นที่สามารถเคลื่อนที่เข้าเล่นได้ในพื้นที่แดนกลางสนามและเขตแดนประตู แต่ไม่สามารถเข้าไปในพื้นที่ครึ่งวงกลมยิงประตู เป็นบุคคลสำคัญที่ส่งบอลให้ GS และมักจะเป็นผู้ส่งบอลต่อจากพื้นที่แดนกลางสนาม ป้องกัน 1 ต่อ 1

4. ตำแหน่งผู้เล่นเซ็นเตอร์ (Centre: C) เป็นผู้เล่นที่สามารถเคลื่อนที่ได้ทั้งสนาม แต่ไม่สามารถเข้าสู่พื้นที่ครึ่งวงกลมยิงประตูได้ เป็นผู้เล่นที่เชื่อมต่อการเล่นระหว่างการเล่นแดนรับและผู้เล่นแดนรุก ใช้ลักษณะการป้องกัน 1 ต่อ 1 กับผู้เล่นตำแหน่ง C ทีมตรงข้ามทักษะที่สำคัญ คือ การส่งบอลการใช้เท้า และต้องมีสายตาดี

5. ตำแหน่งผู้ป้องกันทางปีก (Wing Defence: WD) เป็นผู้เล่นที่เล่นในแดนกลางสนาม และเขตแดนป้องกัน ผู้เล่นต้องป้องกัน 1 ต่อ 1 กับ WA ของฝ่ายตรงข้าม นอกจากนี้สามารถเป็นผู้เล่นที่จุ่มใจในการส่งบอลผ่านแดนกลางและการส่งบอลที่ผ่านเส้นขวางทักษะที่สำคัญ คือ การป้องกัน 1 ต่อ 1

6. ตำแหน่งผู้ป้องกันประตู (Goal Defence: GD) เป็นผู้เล่นที่มีทักษะการป้องกันที่ดี การส่งบอล สายตา และการเคลื่อนที่ในพื้นที่อย่างฉลาด GD เป็นผู้เล่นที่ป้องกัน GA แบบ 1 ต่อ 1 สามารถป้องกันในเขตแดนประตู และในพื้นที่ครึ่งวงกลมยิงประตู ทักษะที่สำคัญ คือ การคาดการณ์ล่วงหน้า การขโมยบอล การกระโดดแย่งบอลหลังจากการยิงประตู และป้องกัน 1 ต่อ 1

7. ตำแหน่งผู้รักษาประตู (Goal Keeper: GK) เป็นผู้เล่นที่เล่นในพื้นที่เขตแดนประตูและเข้าพื้นที่ครึ่งวงกลมยิงประตูได้ สามารถจุ่มใจต่อผู้เล่นทีมตรงข้ามภายในพื้นที่นั้นได้ สามารถส่งบอลเข้าเล่นในสนามของเส้นข้างสนามในพื้นที่เขตแดนประตู ทักษะที่สำคัญ คือ การคาดการณ์ล่วงหน้า การขโมยบอล การกระโดดแย่งบอลหลังจากการยิงประตู และป้องกัน 1 ต่อ 1

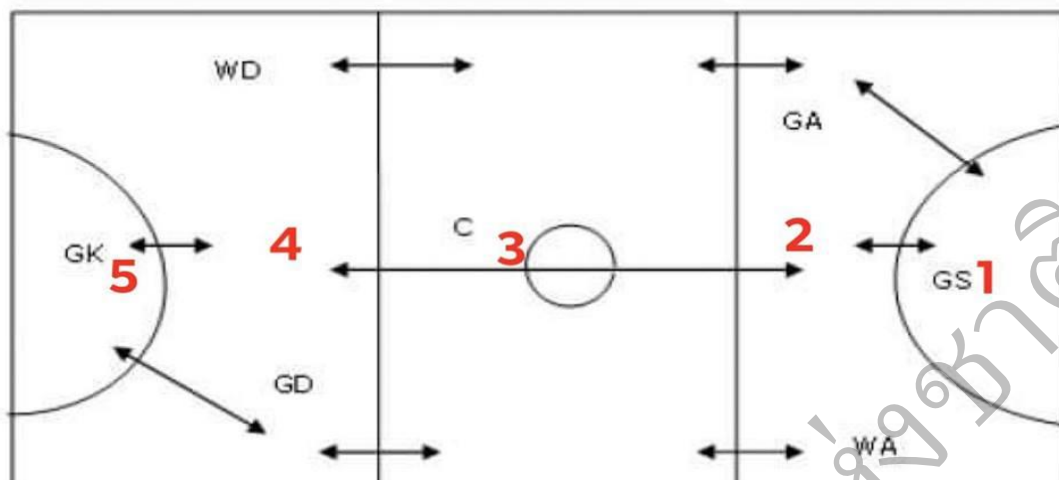

ภาพ 2.2 ตำแหน่งผู้เล่นกีฬาเนตบอล

ที่มา: การแข่งขันกีฬาเนตบอลเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ณ จังหวัดระนอง

พื้นที่การเล่นของแต่ละตำแหน่ง

ตำแหน่ง	ตัวย่อ	พื้นที่การเล่น
1. ผู้ยิงประตู Goal Shooter	GS	1,2
2. ผู้รุกประตู Goal Attack	GA	1,2,3
3. ผู้รุกทางปีก Wing Attack	WA	2,3
4. ผู้เล่นเซ็นเตอร์ Center	C	2,3,4
5. ผู้ป้องกันทางปีก Wing Defence	WD	3,4
6. ผู้ป้องกันประตู Goal Defence	GD	3,4,5
7. ผู้รักษาประตู Goal Keeper	GK	4,5

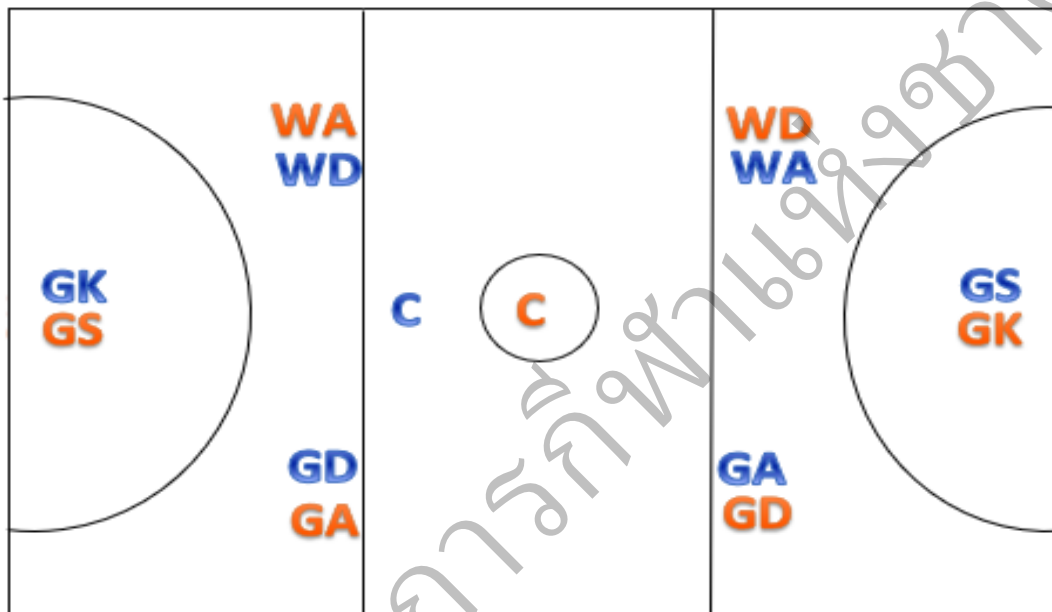
ภาพ 2.3 พื้นที่การเล่นของแต่ละตำแหน่ง
ที่มา: กองพัฒนานักศึกษากีฬา, (2550: 11)

กติกากีฬาเนตบอล

การแข่งขันผู้เล่นทั้ง 2 ทีม ทีมละ 7 คน ผู้เล่นจะต้องอยู่ในแต่ละตำแหน่งของการเล่น รูปแบบการเล่นจะใช้ลักษณะการส่งบอลและการรับบอล การแข่งขันโดยพื้นฐานต้องมีการยิงประตูให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในขณะเดียวกันต้องพยายามป้องกันไม่ให้ทีมตรงข้ามได้คะแนน การยิงประตูสามารถกระทำได้ในพื้นที่ที่กำหนดเท่านั้น โดยบอลต้องผ่านห่วงประตูโดยสมบูรณ์ ความสูงของเสาประตูสูง 3.05 เมตร การแข่งขันแบ่งเวลาเป็น 4 ควอเตอร์ ควอเตอร์ละ 15 นาที พัก 3 นาที ระหว่างควอเตอร์ที่ 1 และ 2 และควอเตอร์ที่ 3 และ 4 และพัก 15 นาที ระหว่างควอเตอร์ที่ 2 และ 3 ผู้เล่นสามารถรับบอลได้ทั้งสองมือหรือมือเดียว และต้องส่งบอลหรือยิงประตูภายใน 3 วินาที ฝ่ายใดยิงบอลเข้าห่วงประตูจะได้ 1 คะแนน เมื่อหมดเวลาแข่งขันฝ่ายใดได้คะแนนมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ และกีฬาเนตบอลเป็นกีฬาที่ไม่มีการปะทะและไม่อนุญาตให้ผู้เล่นเข้าปะทะ หรือรบกวนไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

การเล่นเริ่มเล่นโดยตำแหน่ง C เปิดบอลให้ตำแหน่ง GA หรือ WA ซึ่งต้องยืนอยู่ในตำแหน่งเริ่มเล่นหลังสัญญาณนกหวีดเริ่มเล่นของผู้ตัดสิน ผู้เล่นทุกตำแหน่งสามารถเล่นแต่เฉพาะเขตพื้นที่ของตนเองที่รับผิดชอบ โดยมีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามประกบเป็นคู่ตำแหน่งคอยป้องกันตัดบอล แย่งบอลเพื่อเปลี่ยนเป็นฝ่ายรุกไปยังห่วงทำประตู โดยตำแหน่ง GS และ GA เป็นตำแหน่งทำหน้าที่ยิงประตู ซึ่งมีพื้นที่การเล่น คือ เขตประตูของฝ่ายตรงข้าม ส่วนฝ่ายรุกตรงกันข้ามกับฝ่ายรับมีผู้เล่นตำแหน่ง GD และ GK เป็นตำแหน่งที่คอยประกบคู่ป้องกันในเขตประตูและแย่งบอลปรับเปลี่ยนเป็นฝ่ายรุก สำหรับแดนกลางจะมีตำแหน่ง C เป็นตำแหน่งแดนกลางเชื่อมโยงการเล่นทั้งในเกมรุกและเกมรับ และมีตำแหน่งผู้เล่นด้านข้างอีกสองตำแหน่ง คือ WA ช่วยในแดนรุก และ WD ช่วยในแดนรับ รวมผู้เล่นทั้งทีม ทีมละ 7 คน

กีฬาเนตบอลมีกฎและข้อบังคับในการแข่งขัน คล้ายกับกีฬาบาสเกตบอล การทำผิดกติกาจะมีความคล้ายคลึง เช่น การฟาล์ว วอล์คกิ้ง ดับเบิลบอล แต่การเรียกชื่อการผิดกติกาแตกต่างกัน และมีกติกาอื่น ๆ เพิ่มขึ้นตามลักษณะพิเศษของกีฬาเนตบอล เช่น stepping, contact, offside, over a third, held ball 3 second, toss up เป็นต้น

ภาพ 2.4 การเริ่มเล่นทีมในการแข่งขันกีฬาเนตบอล

แนวคิดการบริหารจัดการ

ความหมายของการบริหารจัดการ

คำว่า “การบริหาร” หรือ “การจัดการ” เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกัน Management มักจะใช้ในทางธุรกิจ หมายถึง การนำเอานโยบายไปปฏิบัติ โดยมีการกำหนดแบบงาน วิธีการทำงาน และการใช้ปัจจัยหรือทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า การจัดการ ส่วนคำว่า administration มักจะเน้นการบริหารเกี่ยวกับนโยบายนิยมใช้ในทางราชการ คำว่า การบริหารจัดการ Lunenburg & Ornstein (1996, อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2546: 69) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างคำดังกล่าวกับการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (scientific management) ว่าการบริหารจัดการ จะให้ความสนใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดโครงสร้างองค์กร คำว่า การบริหาร คือ ครอบคลุมภาพรวมขององค์กร ในขณะที่การจัดการมุ่งไปที่การจัดการกับทรัพยากรเพื่อให้บรรลุจุดหมาย “การบริหาร” เป็นความพยายามใช้ศาสตร์และศิลป์อย่างผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกองค์กรให้ร่วมมือร่วมใจดำเนินกิจกรรม เพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จทั้งในเชิงประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

Peter F Drucker. (1954: 12) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า การบริหาร คือ การทำงานต่าง ๆ ขององค์กรสำเร็จได้ โดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ (management is getting things done Through Other People) และ Ernest, Dale. (1968: 43); Harold, Koontz and Cyril (1972: 43) ให้คำจำกัดความของ คำว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ ซึ่งนับว่าเป็นอุปกรณ์ของการจัดการนั้น ๆ รวมถึงกระบวนการจัดหน่วยงานและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Barnard, Chester. (1956) ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยบุคคลอื่น

Fesler & Kettl. (1991) ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นการจัดการทำให้เกิดความสำเร็จ และการบริหารเป็นการระดมให้บุคคลดำเนินการให้ไปสู่เป้าหมาย

Bartol & Martin. (1991) ได้ความหมายว่า การจัดการเป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์กรประสบความสำเร็จ โดยผ่านหน้าที่หลัก 4 อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์กร การใช้ภาวะผู้นำ และการควบคุม

Bovee & Others. (1993) ให้ความหมายว่า การจัดการเป็นกระบวนการที่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย โดยประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการวางแผน การจัดองค์กร ภาวะผู้นำ และการควบคุมองค์กรในด้านบุคลากร งบประมาณ และแหล่งข้อมูล

Holt. (1993) ให้ความหมายว่า การจัดการเป็นศาสตร์ของการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยผ่านการกระทำของบุคลากร

ดังนั้น การบริหารจัดการ (management) หมายถึง ชุดของหน้าที่ต่าง ๆ (a set of functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า (cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (effective) หมายถึง การตัดสินใจใช้ทรัพยากรได้อย่างถูกต้อง (right decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้น ความสำเร็จของการบริหารจัดการจึงต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน

Ricky W.Griffin. (1999) การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งไปสู่เป้าหมายขององค์กร จากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ นอกจากนี้ สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542) กล่าวไว้ สอดคล้องกันว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกัน ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลาย ๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งวิโรจน์ สารรัตน์. (2545) กล่าวว่า การบริหารจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ทั้งนี้ เป็นศาสตร์ (science) เพราะเป็นองค์ความรู้ที่ได้เกิดจากการสืบค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ มีการรวบรวม

ข้อมูลวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลมีการตั้งสมมติฐานและทดสอบสมมติฐาน สำหรับเป็นศิลป์ (art) เพราะบุคคลต้องใช้ทักษะและความรู้ทางการบริหารที่ได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดี จากการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการบริหารจัดการ สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานขององค์กรที่ต้องมีคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำปัจจัยทางการบริหารจัดการ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ นำมาใช้อย่างเป็นกระบวนการโดยผ่านหน้าที่หลัก คือ การวางแผน การจัดองค์กร การเป็นผู้นำ และการควบคุม ให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร

การบริหารราชการหรือการบริหารธุรกิจต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ เรียกว่า ทรัพยากรการบริหาร ในการดำเนินการภารกิจขององค์กรให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์มีประสิทธิภาพ องค์ประกอบของ ทรัพยากรการบริหาร ประกอบด้วย

1. ทรัพยากรการบริหาร 4 ประการ หรือ 4 M's ซึ่ง ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ (2545) สมาน รังสีโยกฤษณ์ และ สุธี สุทธิสมบูรณ์. (2540) ทองหล่อ เดชไชย. (2545) อ่างอิงในอาคม ปัญญาแก้ว. (2554) ได้ระบุดองค์ประกอบของทรัพยากรการบริหารที่เป็นพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ คน งบประมาณหรือเงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ

เนตร์ พัฒนยาวิราช. (2553) ประกอบด้วย

1.1 คน เป็นปัจจัยที่สำคัญของการบริหารงานหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จำเป็นต้องมี คนที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วย บุคคลที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อ องค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ

1.2 เงิน หน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณ เพื่อการบริหารงานหากขาดงบประมาณ การบริหารงานของหน่วยงานจะบรรลุเป้าหมายน้อยลง

1.3 ทรัพยากรหรือวัสดุ การบริหารจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากร ในการบริหาร หากหน่วยงานขาดวัสดุอุปกรณ์ หรือทรัพยากรในการบริหารย่อมจะเป็นอุปสรรค หรือก่อให้เกิดปัญหา ในการบริหารงาน

1.4 การบริหารจัดการ เป็นภารกิจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือ เป็นกลไก และตัวประสานที่สำคัญที่สุด ในการประมวลผลักต้นและกำกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 3 ประการ ให้สามารถ ดำเนินไปได้ โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามที่ต้องการ

2. ทรัพยากรการบริหาร 5 ประการ หรือ 5 M's ซึ่ง สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2550) ระบุว่าประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 คน เป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นหัวใจขององค์กร มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการ เพราะคนมีชีวิตจิตใจ มีอารมณ์ ความรู้สึก ดังนั้น การบริหารจึงให้ความสำคัญกับคนมากที่สุด
- 2.2 เงิน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินการต่อไป
- 2.3 วัสดุหรือวัตถุดิบ เป็นปัจจัยที่สำคัญไม่แพ้ปัจจัยอื่นจำเป็นจะต้องมีคุณภาพ และมีต้นทุนที่ต่ำเพราะมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต
- 2.4 เครื่องจักร เครื่องจักรอุปกรณ์ต้องมีศักยภาพที่ดี อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการผลิต
- 2.5 วิธีการบริหารหรือวิธีการปฏิบัติ การจัดการ หรือ การบริหารในองค์กรธุรกิจ ประกอบด้วยระบบการผลิตหากมีระบบที่ชัดเจน มีระเบียบขั้นตอน วิธีการต่าง ๆ ในการทำงานย่อมส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

3. ทรัพยากรการบริหาร 6 ประการ หรือ 6 M's ทรัพยากรการบริหารย่อมมีพัฒนาขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นการบริหารธุรกิจ โดยมีการขยายปัจจัยการบริหาร จากเดิมประกอบด้วยพื้นฐาน 4 ประการ ซึ่งวิภาดา คุปตานนท์. (2551) กล่าวว่า ทรัพยากรการบริหารที่สำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ คน งบประมาณหรือเงิน วัสดุอุปกรณ์ และความรู้ทางการจัดการ การตลาด เครื่องจักร ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ (2545) ให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่า เครื่องจักรกล มีบทบาทอย่างสูงต่อการผลิตสินค้า โดยการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ก้าวหน้ามาใช้ทำให้มาตรฐานในการจัดการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การจัดการทางธุรกิจจึงมีการแข่งขันกันอย่างมาของตลาดสินค้าและบริการ มีองค์ประกอบ 6 ประการ 1) man มีความสามารถ 2) money ที่เพียงพอ 3) material มีเพียงพอและครบถ้วน 4) management มีหลักการบริหารมีการจัดการที่ดี 5) machine เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย และ 6) methods วิธีปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

สรุป จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้างต้น ผู้วิจัยได้นำปัจจัยพื้นฐานทางการบริหารจัดการแบบ (4 M's) มาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้การวิจัยมีความสำเร็จ ลุล่วงตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพขององค์กร โดยมีทรัพยากรที่เป็นปัจจัยที่สำคัญและมีองค์ประกอบ ดังนี้ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณหรือเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการ

ปัจจุบันแนวทางพื้นฐานที่ผู้บริหารในแต่ละองค์กรต้องปฏิบัติเป็นกระบวนการ โดยการบริหารทำหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ การจัดการ เป็นกระบวนการทำหน้าที่เกี่ยวกับทรัพยากรอื่นที่ไม่ใช่มนุษย์ เพื่อให้แผนที่ตั้งไว้สามารถดำเนินการให้บรรลุสำเร็จได้ การเป็นผู้นำ เป็นกระบวนการทำหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นสามารถทำงานมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ การควบคุม เป็นกระบวนการที่มุ่งไปสู่การออก

กฎระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำกิจกรรมขององค์กรให้ได้ผลลัพธ์ตามมาตรฐานงาน และเป้าหมายที่องค์กรพึงประสงค์

Bartol and Martin. (1991) ได้ให้ความหมายการบริหารว่า เป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์กรประสบผลสำเร็จ โดยการวางแผน การจัดการองค์กร การใช้ภาวะผู้นำ และการควบคุม ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 4 ประการ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การวางแผน (planning)

การวางแผน เป็นการกำหนดความต้องการในการบริหารงานใด ๆ ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ในการวางแผน โดยมีแผนงานเป็นกรอบและเป็นแนวทางของการปฏิบัติงาน การวางแผนการบริหารงานนั้น จะต้องจัดทำทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว ซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการการคาดหมาย รวมถึงผลการดำเนินการในอนาคต โดยใช้หลักวิชาการเหตุผลมีข้อมูลตัวเลขประกอบ มีการเสนอปัญหา เพื่อขจัดอุปสรรคที่จะมาถึงเป้าหมายข้างหน้าได้ ทำให้ผู้ปฏิบัติรู้ว่าทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด กับใคร ทำอย่างไร และทำเพื่ออะไรได้อย่างชัดเจน ซึ่งนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและได้ผล

ความหมายของการวางแผน

Kast & Rosenzweig. (1970) ได้อธิบายว่า การวางแผน คือ กระบวนการของการพิจารณาตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร มีการเลือกวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีปฏิบัติ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น

Koontz & O'Donnell. (1968) ได้อธิบายถึงว่า การวางแผน เป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร ทำเมื่อใด และใครเป็นผู้กระทำ ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นการเชื่อมสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันให้เชื่อมต่อไปในอนาคตตามที่ต้องการ

Hicks. (1981) ได้อธิบายว่า การวางแผน เป็นหน้าที่ทางการบริหารประการแรกที่กระทำเพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยเฉพาะการที่จะวางแผนให้ได้ผลสำเร็จนั้น จะต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลจากอดีต การตัดสินใจในปัจจุบัน และทำการประเมินผลในอนาคตด้วย

Wohlstetter. (1964) ซึ่งอธิบายว่า การวางแผน หมายถึง วิธีการที่จำเป็นของการทำให้การตัดสินใจก้าวหน้าและเป็นสิ่งที่จะต้องมียู่ก่อนกระทำ ทั้งนี้ การวางแผน การควบคุม การจัดการ การวางแผนเพื่อที่จะตอบคำถาม 2 ข้อดังต่อไปนี้ คือ 1) ความมุ่งหมายขององค์กรคืออะไร 2) อะไรคือวิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จของความมุ่งหมายนั้น ดังนั้น การวางแผน จึงเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องและต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอและสามารถทำนายการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้

สรุป การวางแผน หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร อย่างไร มีการกำหนดเลือกวัตถุประสงค์และวิธีปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้น โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลจากอดีต การตัดสินใจในปัจจุบัน และทำการประเมินผลในอนาคต ทั้งนี้ต้องมีการทำอย่างต่อเนื่อง มีความยืดหยุ่นรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2. การจัดองค์กร (organizing)

องค์กรเป็นที่รวมของคนและงานต่าง ๆ โดยการจัดแบ่งงานขององค์กรทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละงาน เพื่อให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่เต็มความสามารถและความถนัด จึงเห็นว่าการจัดองค์กรมีความจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน คือ ประโยชน์ต่อองค์กร ประโยชน์ต่อผู้บริหาร และประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน

ธงชัย สันติวงษ์. (2546) กล่าวว่า การจัดองค์กร คือ หน้าที่งานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ เพื่อให้สิ่งของและบุคคลผู้เข้ามาอยู่ในองค์กร สามารถทำงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่องานที่จะมีการประสานกันทำเป็นทีม

วรนาถ แสงมณี. (2544) ได้ให้ความหมายว่า การจัดองค์กร หมายถึง ความพยายามของผู้บริหารในการกำหนดแนวทางโครงสร้างองค์กร โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการสนับสนุนให้การดำเนินงานสามารถประสบความสำเร็จได้ตามที่วางแผนงานไว้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวประกอบด้วยความสัมพันธ์พื้นฐาน 3 ประการ คือ ความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ และความพร้อมที่จะให้ตรวจสอบ

Northcraft & Neal. (1994) การจัดองค์กร คือ เมื่อใดที่องค์กรมีการวางแผน เมื่อนั้นองค์กรต้องมีการจัดเตรียมทรัพยากรที่เป็นวัสดุอุปกรณ์และบุคคลที่จำเป็นต้องใช้ เพื่อให้แผนงานเป็นไปตามที่วางแผนไว้

สรุป การจัดองค์กร หมายถึง การกำหนดโครงสร้างองค์กร เพื่อให้สิ่งของและบุคคลผู้เข้ามาอยู่ในองค์กรสามารถทำงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการสนับสนุนให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จได้ตามที่วางแผนงานไว้

3. การนำ (leading)

เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงาน และนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจยาก การนำ หรือการสั่งการ จึงต้องใช้ความสามารถควบคู่กัน อาทิ ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสารในองค์กร และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

ความหมายของการนำ

Terry. (1968) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างอิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อก่อให้เกิดความพยายามในการดำเนินงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ร่วมกัน

Robbins & Coulter. (2005) การนำ หมายถึง การใช้ภาวะผู้นำของผู้บริหารร่วมกับการจูงใจในการทำให้สมาชิกขององค์กรทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้

สาคร สุขศรีวงศ์. (2552) การนำ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ภาวะผู้นำ และการจูงใจ ผู้บริหารจำเป็นต้องศึกษาว่าจะสามารถพัฒนาภาวะผู้นำของตนได้อย่างไร พร้อมกับศึกษาว่าจะสามารถจูงใจผู้อื่นได้อย่างไร จึงจะทำให้หน้าที่ของตนในฐานะผู้นำองค์กรประสบความสำเร็จได้สูงสุด

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2549) ได้ให้ความหมายว่า การนำ เป็นการจัดคนให้เหมาะสมกับงาน และทักษะของพนักงาน รวมถึงการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพของกลุ่มคนเหล่านั้น

สรุภ การนำ หมายถึง การที่ผู้บริหารหรือผู้นำองค์กรใช้ภาวะผู้นำร่วมกับการจูงใจ ทำให้สมาชิกขององค์กรทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้องค์กรได้รับความสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้

4. การควบคุม (Controlling)

การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กรถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบ หรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กรในเวลาที่กำหนดไว้ องค์กรหรือธุรกิจที่ประสบความล้มเหลวอาจเกิดจากการขาดการควบคุม หรือมีการควบคุมที่ไร้ประสิทธิภาพและหลายแห่งเกิดจากความไม่ใส่ใจในเรื่องของการควบคุมละเลยเพิกเฉย หรือในทางกลับกัน คือ มีการควบคุมมากจนเกิดความผิดพลาดขององค์กร การควบคุมจึงเป็นหน้าที่หลักทางการบริหารที่มีความสำคัญตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการทางการบริหาร

ความหมายของการควบคุม

Dessler. (2004) ให้ความหมายไว้ว่า การควบคุม เป็นการกระทำเพื่อให้มั่นใจว่าแผนงานที่วางไว้แล้วมีการดำเนินการอย่างถูกต้องใช้ได้ผลทางการปฏิบัติ และถ้าจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง ทบทวนแผนงานนั้นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ

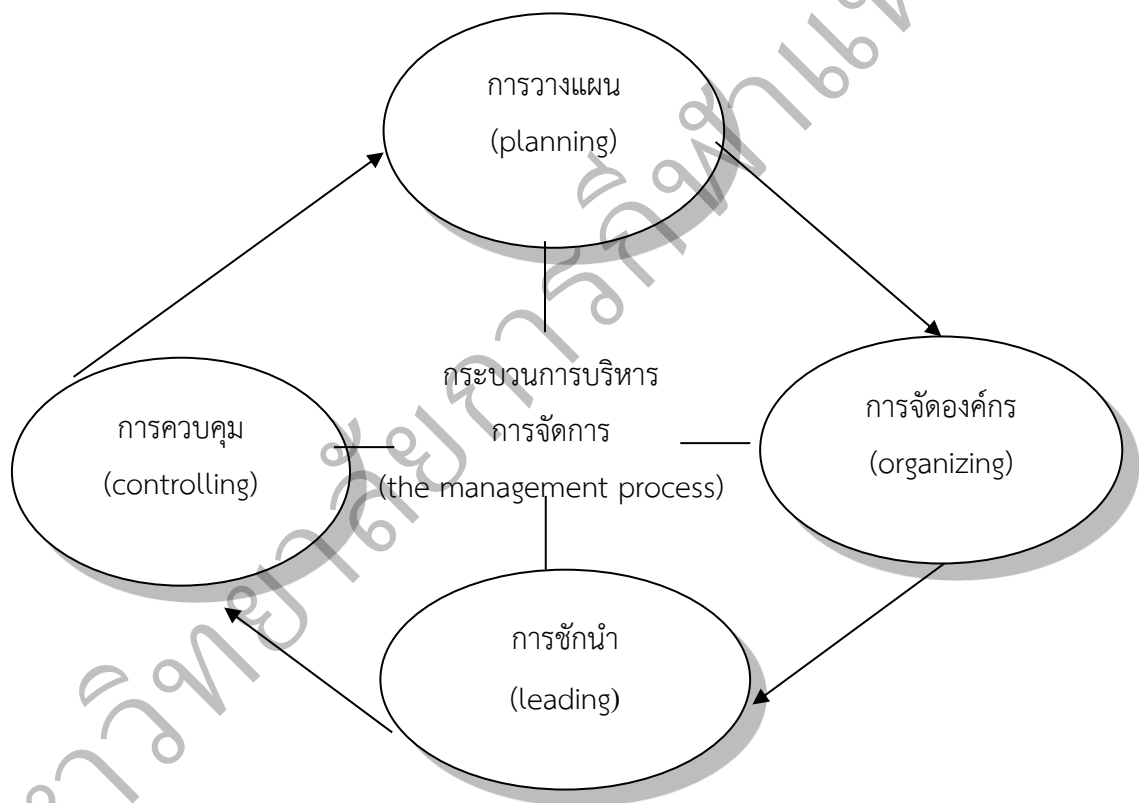
ธงชัย สันติวงษ์. (2550) ให้ความหมายว่า การควบคุม เป็นการกำกับให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนงานและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไม่ใช้การจับผิดองค์กรต่าง ๆ แม้ว่าจะมีการจัดโครงสร้างขององค์กร การวางแผนงาน มีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการอำนาจการ มีการสอนงาน แต่การปฏิบัติงานอาจไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องมีการควบคุม เพื่อสร้างสรรค์องค์กรให้ดียิ่งขึ้น

วิโรจน์ สารรัตน์. (2546) ให้ความหมายว่า การควบคุม เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งขององค์กร การเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสมาชิกในองค์กร

สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2547) ให้ความหมายว่า การควบคุม หมายถึง กระบวนการตรวจตรา เพื่อตรวจตราแผนงานและกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ว่ามีการปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือเป็นไปตามมาตรฐานที่ระบุไว้หรือไม่ อย่างไร และหากมีการคลาดเคลื่อนจะดำเนินการปรับเปลี่ยนแก้ไข เพื่อให้เป้าหมายเป็นไปในทิศทางที่มุ่งสู่ภารกิจหลักขององค์กรที่ตั้งไว้

สรุป การควบคุม หมายถึง กระบวนการปรับปรุงทบทวนแผนงาน และกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ เพื่อปรับเปลี่ยนแก้ไขให้เป็นไปในทิศทางที่มุ่งสู่ภารกิจหลักขององค์กรที่ตั้งไว้

กระบวนการบริหารจัดการของ POLC ประกอบไปด้วยหน้าที่ 4 หน้าที่ คือ การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น การจัดองค์กร จะเป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการทำงาน การนำ จะเป็นขั้นตอนที่จะสามารถทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ โดยการสร้างขวัญและกำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา การควบคุม จะเป็นการติดตามผลการทำงานและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการเป็นไปในทิศทางที่มุ่งสู่ภารกิจหลักขององค์กรที่ตั้งไว้

ภาพ 2.5 กระบวนการบริหารการจัดการภายในองค์กร

ที่มา: Bartol & Martin, 1991

ทฤษฎีแรงจูงใจ (theories of motivation)

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า movere (Kidd. 1973) ได้ให้ความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า to move อันมีความหมายว่า เป็นสิ่งที่โน้มน้าว หรือชักจูงนำบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (to move a person to a course of action)

Maslow. (1970) มนุษย์มีความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง ความต้องการเหล่านี้จะเรียงลำดับชั้นของความต้องการตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับ

Lovell. (1980) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายาม เพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

Domjan. (1996) ให้ความหมายว่า การจูงใจ เป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่า การจูงใจ เป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า โดยจงใจให้กระทำหรือตื่นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจที่มีใช่เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าธรรมดา เช่น การตอบสนองสิ่งเร้าปกติ คือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ

แรงจูงใจต่อพฤติกรรมของบุคคลในแต่ละสถานการณ์

แรงจูงใจจะทำให้แต่ละบุคคลเลือกพฤติกรรม เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรมที่เลือกแสดงนี้ เป็นผลจากลักษณะในตัวบุคคลและสภาพแวดล้อม ดังนี้

1. ถ้าบุคคลมีความสนใจในสิ่งใดก็จะเลือกแสดงพฤติกรรมและมีความพอใจที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ รวมทั้งพยายามทำให้เกิดผลเร็วที่สุด
2. ความต้องการจะเป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น
3. ค่านิยมที่เป็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เช่น ค่านิยมทางเศรษฐกิจ สังคม ความงาม จริยธรรม วิชาการเหล่านี้ จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดแรงขับของพฤติกรรมตามค่านิยมนั้น
4. ทศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมนั้น
5. ความมุ่งหวังที่ต่างระดับกัน เกิดแรงกระตุ้นที่ต่างระดับกันด้วย
6. การแสดงออกของความต้องการในแต่ละสังคมจะแตกต่างกันออกไป ตามขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของสังคมของตน
7. ความต้องการอย่างเดียวกันทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้
8. แรงจูงใจที่ต่างกันทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมที่เหมือนกันได้
9. พฤติกรรมอาจสนองความต้องการได้หลาย ๆ ทางและมากกว่าหนึ่งอย่างในเวลาเดียวกัน

ลักษณะของแรงจูงใจมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motives) เป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็น เจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นองค์การ ว่าเป็นสถานที่ให้ชีวิตแก่เขา และครอบครัว เขาจะจงรักภักดีต่อองค์กร และหากองค์กรบางแห่งขาดทุนในการดำเนินการซึ่งไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนที่ดี แต่ด้วยความผูกพันพนักงานจึงร่วมกันลดค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motives) เป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น ที่มาของแรงจูงใจมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น เนื่องมาจากความต้องการ หรือแรงขับ หรือสิ่งเร้า หรืออาจเนื่องมาจากการคาดหวัง หรือจากการเก็บกด ซึ่งบางที่เจ้าตัวไม่รู้ตัว จะเห็นได้ว่าการจูงใจให้เกิดพฤติกรรมไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจ หรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬา ขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่ง จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลนี้ ผู้ฝึกสอน หรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว

ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528 อ้างอิงจาก มลิวัลย์ ผิวคราม. 2549) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการได้ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคงมักอยู่ในรูปของจิตสำนึก โดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคมเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและความเชื่อถือ

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงซึ่งมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคล บางบุคคลจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม

เพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลมีบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ เป็นการควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวจะทำให้มองโลกในทางบวก และบุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำทนายใหม่ ๆ บุคคลกลุ่มนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภท ทุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงิน คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรง แต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญ แต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

ชาญชัย โปธิ์คลัง. (2532: 51-53 อ้างอิงจาก กนกวรรณ สารจันทร์. 2545) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้น ย่อมมีเหตุผลเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก ประกอบด้วย

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (personal pride) ความภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้ตนมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (self image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือนักกีฬาก็ตามย่อมจะมีความเพื่อฝันความอยากด้วยกันทั้งสิ้น หากจะแยกความอยาก หรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬา แล้วสามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ (1) ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง (2) ความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่าง ๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำ หรือถูกตำหนิจากเพื่อน และยังรู้สึกว่าการพัฒนาแล้ว จะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ คือ แรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือพยายาบาท (the sense of humilitaion and revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกกว่า

เขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป และความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขา อยู่เสมอให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา จึงเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (level of aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา มีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคนอาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้น ในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ-สังคม ระดับของหน้าที่การงาน และอื่น ๆ ที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่แล้ว จึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (confidence and self discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจ อย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อม อย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจก็จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (the desire to win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้น อย่างหนึ่ง จะกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลาให้ตัวเองต้องฝึกหนัก นั่นคือ ความปรารถนาที่อยากจะ ได้รับชัยชนะจากการแข่งขัน

จิตวิทยาการกีฬา

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2551) อธิบายว่า จิตวิทยาการกีฬา คือ ศาสตร์ที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการคิด การควบคุมทักษะการเคลื่อนไหว และทักษะ กีฬารวมถึงการตัดสินใจ ในแต่ละสถานการณ์ของการฝึกซ้อมและแข่งขันได้อย่างถูกต้อง เป็นผลดีต่อเกมการแข่งขัน และการแสดงออก

เกรียงไกร นาคเทวัญ. (2550) กล่าวว่า จิตวิทยาการกีฬา เป็นกระบวนการศึกษาทาง จิตใจ อารมณ์ ความคิด สัมพันธ์กับความสามารถในการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา

สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทุไทย. (2542) กล่าวโดยสรุปว่า จิตวิทยาการกีฬา หมายถึง การนำเอาองค์ความรู้ของศาสตร์ สาขาจิตวิทยา และวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์การกีฬา เพื่อจะทำความเข้าใจพฤติกรรมในการกีฬาว่าเกิดขึ้นอย่างไร เพราะเหตุใด และทำให้มีความสามารถสูงขึ้น และสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมให้บุคคลหรือกลุ่มเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพ เพื่อนันทนาการ และการบำบัดรักษา

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2542) กล่าวว่า จิตวิทยาการกีฬา คือ การศึกษาถึงกระบวนการ ทางจิตใจ ความคิด อารมณ์ สัมพันธ์กับความสามารถในการเล่นและการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา ในทางกลับกันความสามารถทางการกีฬามีผลอย่างไรต่อจิตใจ กระบวนการคิด การรับรู้ตนเอง

การประเมินความสามารถ ความรู้สึกที่ดีต่อการเล่นหรือการกีฬาสร้างความสนุก ความท้าทาย ตลอดเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้สึกผูกมัดและมุ่งมั่นในการกีฬา หรือการเล่นกีฬา เป็นระยะเวลาสั้น ๆ และทุ่มเทการพัฒนาความสามารถของตนเอง

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541) กล่าวว่า จิตวิทยาการกีฬา เป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการกีฬาที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ในการแสดงออกสูงสุดของการเล่นกีฬา โดยการนำหลักทฤษฎีจิตวิทยาต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อม ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการเล่นกีฬา

Anshel. (1997) ได้กล่าวไว้ว่า จิตวิทยาการกีฬา เกี่ยวข้องกับการเลือกหรือการสร้าง แรงจูงใจให้แก่กีฬาที่เหมาะสม เพื่อที่นักกีฬาเหล่านี้มีส่วนร่วมแข่งขันตามศักยภาพที่เขาพึงกระทำ ได้สูงสุด จิตวิทยาการกีฬาช่วยให้นักกีฬารู้จักใช้เทคนิคหรือกลยุทธ์ทางด้านจิตใจกับคู่ต่อสู้ รู้จักควบคุม ระดับความเครียด ความวิตกกังวล สามารถป้องกันการใช้สารกระตุ้น และพัฒนากลยุทธ์แห่งความสำเร็จ ของทีม เรียนรู้ทักษะทางการกีฬา ซึ่งจิตวิทยาการกีฬาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการแข่งขันกีฬา

Butler. (1997) ได้กล่าวถึง จิตวิทยาการกีฬา ว่ามีความหมายเหมือนกับการฝึกทักษะ ทางจิตใจ ซึ่งอธิบายได้ในรูปแบบของการสร้างความคิดในการบวก การสร้างความมั่นใจในตนเอง การฝึกสมาธิ การควบคุมความเครียด การสร้างจินตภาพ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติ ทางด้านจิตวิทยาการกีฬาสามารถที่จะเพิ่มทักษะความเป็นเลิศในทางกีฬา

จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า จิตวิทยาการกีฬา หมายถึง การนำศาสตร์ ทางจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับด้านจิตใจ อารมณ์ ความคิด มาประยุกต์ใช้การกีฬา เพื่อให้กีฬาสามารถ แสดงศักยภาพทางการกีฬาได้อย่างเต็มความสามารถทั้งในขณะฝึกซ้อมหรือแข่งขัน

จิตวิทยากับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

นักกีฬาและผู้ฝึกสอนทุกคนปฏิเสธไม่ได้ว่า จิตใจ ความคิด และอารมณ์ สัมพันธ์กับความสามารถ ในการเล่นและการแข่งขันกีฬาในทางกลับกันที่ว่าความสามารถทางการกีฬาจะมีผลต่อจิตใจ กระบวนการความคิด การรับรู้ตนเอง แรงจูงใจในการเล่นและพัฒนาความสามารถทางการกีฬา ความสัมพันธ์ จึงเป็นแบบ 2 ทาง (interrelationship) และควรได้รับการพัฒนาในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนา ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพของนักกีฬา การพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬาให้ได้สูงสุด อยู่กับ 3 องค์ประกอบที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

1. สมรรถภาพทางกายและทักษะ (physical fitness and sports skills)
2. จิตใจ (psychological skills)
3. สิ่งแวดล้อม (situational)

องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ มีผลต่อคุณภาพและการพัฒนาความสามารถทางการกีฬาหากขาด อย่างไม่อย่างหนึ่ง จะทำให้การพัฒนาความสามารถมีขีดจำกัด

1. องค์ประกอบทางกาย (physical) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญและจำเป็นที่สุดในการพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬาให้ได้ดีที่สุด ประกอบด้วย

1.1 สัดส่วนและรูปร่างที่เหมาะสมกับชนิดกีฬาหรือตำแหน่งการเล่น

1.2 สมรรถภาพทางกาย ซึ่งรวมทั้งสมรรถภาพทางกายทั่วไปและเฉพาะกีฬา หรือแม้แต่ตำแหน่งการเล่น นอกจากนี้ชนิดและลักษณะของสมรรถภาพของกล้ามเนื้อและของร่างกายเฉพาะทางกีฬาด้วย

1.3 ทักษะกีฬาเป็นความสามารถและประสบการณ์ที่รวมไว้ทั้งกลวิธี (techniques) ชั้นเชิง (tactic) ในการเล่นกีฬา

2. องค์ประกอบทางจิตใจ (mental) หมายถึง แรงจูงใจระยะยาว ความเชื่อมั่น ความคิดความพยายาม อารมณ์ ซึ่งเรียกว่า การมีสมรรถภาพทางจิตที่แข็งแกร่ง หรือที่เรียกว่าใจสู้ (mental toughness) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึกตัว (self-awareness) และความสามารถในการควบคุมตัวเอง หรือเรียกอีกอย่างว่า การมีวินัยทางใจ (mental discipline) ทั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขันที่มีความกดดันสูงตลอดชีวิตการเป็นนักกีฬา

แม้ว่าการพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬาคงเต็มศักยภาพ มีความสำคัญและจำเป็นที่สุด แต่การนำความสามารถหรือศักยภาพมีความจำเป็นมากกว่าความสามารถทางจิตเป็นปัจจัยที่สำคัญในการควบคุมความคิด อารมณ์ ความรู้สึก การรับรู้ต้นในด้านต่าง ๆ ทำให้สามารถควบคุมการเล่นทางกายหรือแข่งขันกีฬาได้เต็มศักยภาพที่แท้จริง

3. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (environment) ที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางกายของนักกีฬาประกอบด้วย

3.1 องค์ประกอบทางสังคมและสิ่งเอื้อในการพัฒนาความสามารถในการเล่นกีฬา เช่น การให้ความช่วยเหลือในการฝึกซ้อม เช่น อุปกรณ์ สนาม เครื่องแต่งกาย เงินสนับสนุน และเรื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

3.2 องค์ประกอบทางบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเล่นกีฬาของนักกีฬา เช่น บุคคลใกล้ชิดกับนักกีฬาหรือผู้ปกครองหากเป็นนักกีฬาเด็กรวมถึงพ่อแม่ และองค์กรกีฬา คือ ผู้จัดการทีม เพื่อนร่วมทีม และที่สำคัญที่สุด คือ โค้ช ผู้ที่มีผลโดยตรงทั้งความสามารถในการเล่นกีฬาของนักกีฬา และทัศนคติต่อการกีฬา สิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา เพราะเมื่อร่างกายและจิตใจพร้อมแต่สิ่งแวดล้อมภายนอกอื่น ๆ ไม่พร้อม อาจทำให้ผลการเล่นออกมาไม่แน่นอนหรือไม่คงที่ได้ เช่น ในกีฬายิมนาสติกแม้ว่าจะฝึกซ้อมมาอย่างดี แต่เมื่อถึงเวลาแสดงจริง คานบาร์เดี่ยวสั้นกว่าที่เคยใช้ในฝึกซ้อมเมื่อรวมกับอากาศร้อนจัดจะทำให้เหงื่อออกมาก ทำให้มือลื่นหลุดได้ อาจทำให้การเล่นออกมาไม่ดีเท่าที่เคยฝึกซ้อม อาจทำให้การพัฒนาความสามารถเป็นได้ยากที่สำคัญ คือ โค้ช หากไม่สามารถวิเคราะห์วิจารณ์หาทางแก้ไขได้ การพัฒนาย่อมเป็นไปได้ช้า และ ความเข้าใจผิดว่าทักษะและสมรรถภาพทางจิตเกิดขึ้นได้เองจากประสบการณ์ ซึ่งความเข้าใจผิดนี้

มีความเป็นไปได้ เพราะมนุษย์มีการเรียนรู้มีการปรับตัว แต่การเรียนรู้ผิดหรือถูก ดีหรือไม่ดี ควบคุมไม่ได้ ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับการฝึกทักษะทางกาย ผู้เล่นมีทักษะนั้น ๆ ได้ แต่การเรียนรู้ทักษะนั้นอาจจะผิดหรือถูก หรืออาจเกิดข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะต่อไป หรืออาจเกิดการบาดเจ็บได้ ซึ่งเช่นเดียวกับการฝึกทางจิตใจต้องมีการฝึกอย่างถูกต้องและเป็นระบบจึงจะให้ผลดีที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ

ตามทฤษฎีความต้องการของ Maslow. (1970) นั้น ความต้องการจะได้รับการตอบสนองเป็นขั้น ๆ และก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ กล่าวคือ เมื่อใดที่ความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนอง ความต้องการที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารหรือผู้ที่มีความรับผิดชอบด้านบุคลากรควรให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยความต้องการโดยตรงที่บุคลากรส่วนใหญ่ต้องการในชีวิต การทำงานเพราะการประสบผลสำเร็จในด้านการงานจะช่วยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย

ความคิดของ Maslow ซึ่งเป็นผู้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ ได้แบ่งความต้องการพื้นฐานออกเป็น 5 ประเภท โดยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ (Alderfer. 1969) สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (physiological needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่
2. ความต้องการด้านความมั่นคง (safety needs) หมายถึง ความต้องการมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม
3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (love belonging needs) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่รักของผู้อื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะและยอมรับตนเป็นสมาชิก
4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (esteem needs) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จ มีความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Alderfer ด้านความต้องการมีความสัมพันธ์กันทางสังคม
5. ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน (self actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตนเอง รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดในท่าทีที่จะสามารถทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Alderfer ด้านความต้องการความก้าวหน้าและเจริญเติบโต จากแนวคิดดังกล่าว พอสรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ Maslow ทั้ง 5 ด้าน เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญและมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดของ Alderfer อย่างครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์

ทฤษฎี E.R. G. ของ Alderfer (existence relatedness growth)

Alderfer. (1969) ได้ปรับปรุงลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เป็นความต้องการ 3 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (existence needs) คือ ความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัย ความต้องการรายได้สวัสดิการและสภาพแวดล้อมการทำงาน
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (relatedness needs) คือ ความต้องการทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในสถานที่ทำงาน
3. ความต้องการเจริญเติบโต (growth needs) คือ ความต้องการภายในเพื่อการพัฒนาส่วนบุคคล ความต้องการของบุคคลที่จะเจริญเติบโตพัฒนา และใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ด้วยการแสวงหาโอกาส และการเอาชนะความท้าทายใหม่

ทฤษฎี E.R.G ของ Alderfer มีความคล้ายคลึงกับทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ Maslow ที่ว่าความต้องการที่ยังไม่ตอบสนองจะจูงใจบุคคลและเห็นด้วยว่าโดยทั่วไปบุคคลจะก้าวขึ้นไปตามลำดับของความต้องการจากระดับต่ำกว่าก่อนความต้องการระดับสูง เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับต่ำจะมีความสำคัญน้อยลงภายใต้สถานการณ์บางอย่างบุคคลอาจจะกลับมายังความต้องการระดับต่ำได้ ทำให้ทฤษฎีนี้มีทั้งส่วนเหมือนและส่วนต่างกับทฤษฎีความต้องการของ Maslow

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์. (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้พลังงานของนักกีฬาเนตบอล การศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาการใช้พลังงานในขณะที่แข่งขันกีฬาเนตบอล ในแต่ละตำแหน่งการเล่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักกีฬาเนตบอลชุดชิงชนะเลิศเนตบอลเยาวชนแห่งชาติ ประเทศอินเดีย จำนวน 12 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ทำการทดสอบหาค่าการใช้ออกซิเจนสูงสุดของร่างกาย (VO2 max) และหลังจากนั้นทำการทดสอบ โดยให้สวมเครื่องวัดอัตราการเต้นหัวใจแบบไร้สาย เพื่อทำการบันทึกอัตราการเต้นหัวใจในขณะที่แข่งขัน ข้อมูลอัตราการเต้นหัวใจในขณะที่แข่งขันจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับกราฟความสัมพันธ์ระหว่างการเต้นหัวใจกับการใช้ออกซิเจนที่ได้จากการวัดในห้องทดลอง ได้สมการถดถอยเชิงเส้นตรงของแต่ละคน และนำค่าไปคำนวณหาปริมาณการใช้พลังงานในขณะที่แข่งขัน ผลการวิจัย พบว่า ตำแหน่งผู้ยิงประตู (GS) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะที่แข่งขันเฉลี่ย 139 ครั้ง/นาที ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 13.54 มล./กก./นาที เทียบได้ร้อยละ 40 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 33.85 มล./กก./นาที อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 296 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ใช้ในขณะที่แข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 13 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิกร้อยละ 59 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 28 ตำแหน่งผู้รุกประตู (GA) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะที่แข่งขันเฉลี่ย 150 ครั้ง/นาที

ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 21.15 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 61 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 34.83 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 357 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ใช้ในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 17 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิกร้อยละ 68 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 15 ตำแหน่งผู้รุกทางปีก (WA) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะแข่งขันเฉลี่ย 155 ครั้ง/นาที่ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 23.56 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 66 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 35.77 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 427 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ใช้ในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 22 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิกร้อยละ 68 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 10 ตำแหน่งผู้เล่นเซนเตอร์ (C) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะแข่งขันเฉลี่ย 160 ครั้ง/นาที่ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 28.14 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 75 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 37.42 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 486 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ใช้ในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 18 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิกร้อยละ 60 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 22 ตำแหน่งผู้ป้องกันทางปีก (WD) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะแข่งขันเฉลี่ย 157 ครั้ง/นาที่ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 23.62 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 66 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 36.04 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 435 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ใช้ในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 26 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิกร้อยละ 50 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 24 ตำแหน่งผู้ป้องกันประตู (GD) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะแข่งขันเฉลี่ย 153 ครั้ง/นาที่ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 25.60 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 67 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 38 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 475 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ใช้ในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 17 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิก ร้อยละ 67 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 16 ตำแหน่งผู้รักษาประตู (GK) มีอัตราการเต้นหัวใจในขณะแข่งขันเฉลี่ย 145 ครั้ง/นาที่ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 19.52 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 53 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 36.93 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกมการแข่งขันเฉลี่ย 376 กิโลแคลอรี ระบบพลังงานที่ใช้ในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิกร้อยละ 15 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิกร้อยละ 49 และพลังงานระบบแอโรบิกร้อยละ 36 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่มีการแจกแจงแบบอิสระ โดยวิธี Kruskal-wallis พบว่า ปริมาณการใช้พลังงาน (energy expenditure) ในขณะแข่งขันกีฬาเนตบอล ในแต่ละตำแหน่งการเล่นแตกต่างกัน จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ว่า นักกีฬาเนตบอลมีอัตราการเต้นหัวใจในขณะแข่งขันเฉลี่ย 151 ครั้ง/นาที่ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนเฉลี่ย 22.16 มล./กก./นาที่ เทียบได้ร้อยละ 65 ของความสามารถสูงสุดในการใช้ออกซิเจน 34.32 มล./กก./นาที่ อัตราการใช้พลังงานตลอดเกม

การแข่งขันเฉลี่ย 407 กิโลแคลอรี และระบบพลังงานที่ไขในขณะแข่งขัน คือ พลังงานระบบแอนแอโรบิก ร้อยละ 18 พลังงานระบบแอนแอโรบิก-แอโรบิก ร้อยละ 60 และพลังงานระบบแอโรบิก ร้อยละ 22

นนชัย ศานติบุตร. (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพ ของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นรูปแบบที่ครอบคลุม และสอดคล้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) ความเป็นมา ส่วนที่ 2) รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์ สภาวะแวดล้อมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย รูปแบบของหน้าที่การบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม รูปแบบของการดำเนินงานตามปัจจัยหลักความสำเร็จฟุตบอลอาชีพ 11 ด้าน ได้แก่ นโยบายและการส่งเสริมของรัฐ องค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ) การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ บุคลากรฟุตบอลอาชีพ (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน) ความนิยมและแฟนคลับ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก รายได้ธุรกิจและสิทธิประโยชน์ สื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ กฎหมาย (กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ) และสวัสดิการ ส่วนที่ 3) การนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4) เจือในข้อจำกัดของรูปแบบ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1) ควรสร้างความเข้าใจกับองค์กรหลักฟุตบอลอาชีพ ได้แก่ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ รวมทั้ง การกีฬาแห่งประเทศไทยในการนำแนวคิดและแนวทางการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยไปใช้ในการปฏิบัติให้ถูกต้อง เนื่องจากที่ผ่านมามีความแตกต่างกันทั้งแนวคิดและวิธีปฏิบัติ ทำให้เกิดความสับสนและเป็นประเด็นปัญหาเกิดขึ้น 2) ควรมีแผนระยะยาวในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย เช่น แผนพัฒนาฟุตบอล 100 ปี ของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งให้ความสำคัญตั้งแต่ระดับท้องถิ่นในกลุ่มเด็ก เยาวชน และประชาชน ได้พัฒนาความสามารถและทักษะจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นความเป็นเลิศและขั้นอาชีพต่อไป 3) รัฐควรช่วยเร่งดำเนินการออกกฎหมายกีฬาอาชีพ รวมทั้ง การผลักดันมาตรการนำเหล่า บุหรี่ การออกสลากกินแบ่งรัฐบาล มาช่วยสนับสนุนฟุตบอลอาชีพ รวมทั้งมาตรการสิทธิพิเศษทางภาษีให้แก่ผู้สนับสนุน 4) ให้บริษัทส่งเสริมการลงทุน (BOI) บริษัท การส่งเสริมธุรกิจรายย่อย (SME) เข้ามาสนับสนุนในการลงทุนด้านฟุตบอลอาชีพ ในลักษณะการยกเว้นภาษี ในระยะเวลาที่กำหนดและการหาแหล่งเงินให้กู้ รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาการลงทุน 5) ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นสนับสนุนฟุตบอลอาชีพ ทั้งด้านงบประมาณสนับสนุนสโมสรฟุตบอลในท้องถิ่น การให้ใช้ สนามกีฬาจังหวัดเป็นสนามแข่งขันของทีมเจ้าบ้าน 6) ควรเร่งพัฒนาผู้บริหารของสมาคมฟุตบอล แห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ รวมทั้งการกีฬา แห่งประเทศไทย ให้มีความรู้และทักษะการบริหารจัดการฟุตบอลอาชีพ โดยร่วมมือกับสหพันธ์ฟุตบอล นานาชาติ (FIFA) และสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) เป็นผู้จัดการอบรม 7) การกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมกับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สโมสรฟุตบอลอาชีพ

รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน มีความรัก ความผูกพัน เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนทีมสโมสรที่ตนเองชื่นชอบ ความสำเร็จของฟุตบอลอาชีพเกิดจากประชาชนในชุมชนเข้าเป็นสมาชิกสโมสรฟุตบอล (fan club) การติดตามเชียร์ในการแข่งขันทุกครั้ง 8) กลยุทธ์การพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาปัจจัยทุก ๆ ด้าน ในลักษณะการปฏิรูปฟุตบอลอาชีพทั้งหมด (whole professional football approach) โดยมีเป้าหมายเดียวคือ การมุ่งให้เกิดผลเป็นผลฟุตบอลอาชีพอย่างแท้จริง

ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี. (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก 2008 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ ที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก 2008 ด้านที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ ด้านนักฟุตบอลอาชีพแบบเต็มเวลาของสโมสรอย่างน้อย 16 คน ส่วนด้านคลับเฮ้าส์และศูนย์กิจกรรมเพื่อสมาชิกของสโมสรเป็นด้านที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด ระดับปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสโมสรฟุตบอลอาชีพมีข้อเสนอว่า ทุกสโมสรควรมีทุนจดทะเบียน 2 ล้านบาทขึ้นไป และบุคคลทั่วไปสามารถลงทุนร่วมกับสโมสรได้ โดยที่มีหน่วยงานภาครัฐคอยให้การสนับสนุน และควรพัฒนาด้านสำนักงานและสนามแข่งขัน การรักษาความปลอดภัย ร้านขายของที่ระลึก และควรให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาคูคลากร

2. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการดำเนินงานบริหารจัดการ จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง และผู้บริหารระดับล่าง พบว่า ระดับปัญหาตามความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางกับผู้บริหารระดับล่าง โดยรวมแตกต่างกัน ($p < .05$)

3. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการดำเนินงานบริหารจัดการ ตามลักษณะอายุของสโมสร คือ อายุระหว่าง 1-5 ปี กับอายุมากกว่า 5 ปี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ($p > .05$)

สุพิตร สมานิต. (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนานักกีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหา อุปสรรคในการพัฒนานักเทนนิสและนักฟุตบอลเพื่อไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพนั้น จะไปเกี่ยวข้องกับด้านบุคลากร ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง นักกีฬานักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ชม สื่อมวลชน ครูพลศึกษา ด้านงบประมาณจะเป็นรายได้จากการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และสนามกีฬาตลอดจนด้านการบริหารจัดการจะเกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กรกีฬา การบริหารจัดการภายในองค์กร และการจัดการแข่งขันสำหรับการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเทนนิสและนักกีฬาฟุตบอลอาชีพภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบนั้น พบว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ของการพัฒนา 3 ระดับ คือ การพัฒนาระดับเยาวชนไปสู่ระดับท้องถิ่น การพัฒนาระดับท้องถิ่นไปสู่ระดับชาติ และการพัฒนาระดับชาติไป

สู่ระดับอาชีพ ซึ่งการพัฒนาในแต่ละระดับจะต้องมีการบูรณาการอย่างต่อเนื่อง จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า แนวทางในการพัฒนานักเทนนิสและนักฟุตบอลอาชีพอย่างเป็นระบบนั้น ภาครัฐจะต้องเป็นศูนย์กลางในการให้การสนับสนุนในระยะต้น โดยมีภาคเอกชนเป็นเครือข่าย ทั้งนี้ หากรัฐบาลจะมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าความเป็นกีฬาอาชีพของนักเทนนิสและนักฟุตบอลไทยนั้น จะสามารถเป็นสินค้านำออกที่จะสู่ตลาดโลกได้อย่างไม่ยากเย็นนัก ซึ่งองค์กรต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ธนาคารเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และศูนย์เพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรมจะเข้ามามีส่วนผลักดันทำให้ การดำเนินการตามภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรมมีความชัดเจน และบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ซึ่งผลที่จะได้ตามมา คือ การมีรายได้เข้าสู่ประเทศและการประชาสัมพันธ์โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไปยังทั่วโลกก็เป็นผลพลอยได้อีกหนทางหนึ่งด้วย

ประสงค์ สุระพล. (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ได้แก่ ผู้บริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬายกน้ำหนักแห่งประเทศไทย และสโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (pearson product moment correlation coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวแปรด้วยวิธี Blockwise selection แบบขั้นตอน Stepwise เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ด้านการแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา และด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม 2) ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์สูงต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ และปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬามีความสัมพันธ์สูงกับด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา และด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา 3) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การได้รับเหรียญรางวัลและการได้รับความภาคภูมิใจ (1) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของ

นักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัลสามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ร้อยละ 61.80 และมี 7 ปัจจัยย่อยของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหา และคัดเลือกนักกีฬาจากสโมสร/สมาชิกได้คัดเลือกนักกีฬา จากผลการแข่งขันสมาคมฯ ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันยกน้ำหนักระดับนานาชาติ การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามี การเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 1 ตัว ได้แก่ การจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์ การกีฬา นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีมร่วมปฏิบัติงาน (2) สมการพยากรณ์ ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับความภาคภูมิใจสามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ร้อยละ 76.10 และมี 12 ปัจจัยย่อยของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 8 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหา และคัดเลือกนักกีฬาที่มีโครงสร้างร่างกายเหมาะสมสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ การพัฒนาบุคลากร กีฬายกน้ำหนัก การประเมินศักยภาพนักกีฬาตนเองและคู่แข่ง การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา ผู้ที่มีสมรรถภาพทางจิตดี สมาคมฯ ดำเนินงานตามพันธกิจ การส่งทีมนักกีฬาชาย-หญิงเข้าร่วมการแข่งขัน ระดับนานาชาติ การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 4 ตัว ได้แก่ การนำหลัก ธรรมมาภิบาลมาบริหารจัดการ การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา การสร้างภาพลักษณ์และกระแส นิยมและการส่งผู้ตัดสินไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

สมบัติ เกตุสม และคณะ. (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของ นักกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ของนักกีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น เพื่อทราบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬา ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการกีฬาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) โดยข้อมูล ที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) นำมาเรียบเรียง สรุปตามประเด็นสำคัญ และนำเสนอ ให้เห็นภาพรวมของสภาพปัญหาและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ พร้อมทั้งสรุปและอภิปรายผล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านกีฬา มีปัจจัยที่สำคัญ 5 ปัจจัย ดังนี้

- 1) ด้านนโยบายและการส่งเสริมด้านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
- 2) แผนพัฒนา กีฬาที่เป็นระบบ
- 3) ระบบช่วยเหลือด้านการเรียน
- 4) ระบบพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักกีฬา
- 5) การสร้าง แรงจูงใจในการเป็นนักกีฬา

พฤษศยสาส์น ลำพูนธธา. (2557) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬา จักรยานเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินงาน และสร้างแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาจักรยานเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬา

จังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษาตามรูปแบบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของ กกท. 4 ด้านศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้ Pestle/swot ศึกษาสภาพปัญหาด้านดำเนินงาน ประชากรเป็น คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัด ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ปกครองนักกีฬา จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 65 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง .89 มีค่าความ เชื่อมั่น .94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนี การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI) และรับรองและให้ข้อเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาจักรยานเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการดำเนินงานด้านกีฬา จักรยานเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า จุดแข็ง คือ นักกีฬามีความสามารถและประสบการณ์สูงในระดับชาติ มีนักกีฬาต้นแบบที่เป็นแรงจูงใจ จุดอ่อน คือ สภาพที่ขรุขระและไม่เพียงพอของทรัพยากรกีฬาที่มีความ จำเป็นต่อการดำเนินงานการพัฒนาทีม โอกาส คือ กระแสสังคมทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ มีความตื่นตัวในเรื่องกีฬาสูงขึ้น อุปสรรค คือ ในเวลาว่างของเยาวชนให้ความสนใจด้านกีฬาน้อยกว่า กิจกรรมอื่น ๆ 2) สภาพปัญหาในการดำเนินงานด้านกีฬาจักรยานเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความต้องการจำเป็นที่ต้องการแก้ไขปัญหามากที่สุดเรียงตามลำดับจากมาก ไปหาน้อย คือ ด้านการจัดสวัสดิการ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬา และ ด้านการสรรหาและการคัดเลือกนักกีฬาตามลำดับ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาจักรยาน เพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ควรให้มีการวางแผนงานของชมรมให้สอดคล้องกับแผนงานของสมาคมกีฬา กำหนดขอบเขตการทำงานของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนและสัมพันธ์กัน จัดสรรงบประมาณให้ชมรมกีฬาจักรยานอย่างเหมาะสม จัดทำ/ ประสานงานด้านสถานที่ อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการฝึกซ้อมและควบคุม การดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ด้านการสรรหา และการคัดเลือกนักกีฬา กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกใช้ผลงานและทาบตามนักกีฬาที่มีผลงานดี ด้านการพัฒนาบุคลากรและนักกีฬาให้มีการส่งเสริมบุคลากรไปอบรมการพัฒนา ฝึกทักษะและ ความสามารถที่จำเป็น สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาจักรยานการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬามา ประยุกต์ในการพัฒนาการกีฬาจักรยาน และด้านการจัดสวัสดิการ การสนับสนุนด้านการศึกษา การจัดหาที่พักที่มั่นคง การเงิน และการรักษาพยาบาล

Cheng. (1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินสมรรถนะในการจัดการองค์การกีฬา ให้ได้ผลดีและถ่ายทอดลักษณะความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการเป็นผู้นำ และการจัดการกีฬาสำหรับประเทศ สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการกำหนดสมรรถนะต่าง ๆ ที่จำเป็น สำหรับการจัดการกีฬาสู่ประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นผู้จัดการกีฬาใน ไต้หวัน รวม 334 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสำรวจผู้ปฏิบัติงานของการจัดการกีฬา ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1. สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำ มีดังนี้

1) ความรู้เกี่ยวกับกีฬา 2) มนุษยสัมพันธ์ 3) การพูดต่อสาธารณชน 4) การจัดการด้านบุคคล 5) การเขียน 6) การจัดการด้านการเงิน 7) สมรรถภาพส่วนบุคคล 8) การจัดการด้านเวลา และ 9) อื่น ๆ 2. การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับแรก คือ 1) การบริหารการกีฬา 2) การวางแผน และการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 3) การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ 4) การบาดเจ็บจากการกีฬา 5) การจัดการด้านบุคคล 6) การจัดการ 7) การจัดการโปรแกรมสำหรับนันทนาการและการกีฬาเยาวชน 8) การสื่อสารระหว่างบุคคล 9) การตัดสินกีฬา และ 10) การสอนกิจกรรมกีฬา

3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้อำนวยการกีฬา ตัวแทนกีฬา องค์กรควบคุม ระดับชาติ และการกีฬาอาชีพ ในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน 1) ด้านที่ศึกษามา 2) องค์กรที่ทำหน้าที่เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท 3) จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน 4) หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬา และ 5) การรับรองวุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

Pitter. (1993) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รัฐกับการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา ความขัดแย้งร่วมกัน การรวมกันและการเปลี่ยนแปลง การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้รัฐบาลของอัลเบอร์ตา จัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตาและอธิบายถึงผลกระทบบางประการของสภาที่มีต่อการกีฬาในอัลเบอร์ตา ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาจากการสัมภาษณ์ เอกสารราชการ รายงานประจำปี รายงานการประชุม ใบแจ้งข่าว บทความหนังสือพิมพ์ รายงานคณะกรรมการ จดหมาย กฎหมาย ข้อบังคับของรัฐบาลและสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการที่เกี่ยวกับนโยบาย และการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา ผลการศึกษาครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่เป็นตัวหลักปัจจัยต่าง ๆ ด้านองค์กรและลักษณะทางสังคมและการเมืองของอัลเบอร์ตามีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำไปสู่การจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตา บุคคลต่าง ๆ ที่สนใจในการส่งเสริมการกีฬาในอัลเบอร์ตาได้หาทางที่จะจัดตั้งสถาบันที่จะดูแลการพัฒนาการกีฬาในอัลเบอร์ตา โดยการช่วยเหลือจากรัฐบาลมณฑล ในปี ค.ศ. 1967 ซึ่งมีพรรคสังคมนิยมเป็นเสียงข้างมากได้ให้การอุดหนุนการอภิปรายหลายต่อหลายครั้ง จนนำไปสู่การตั้งองค์กรกีฬาแห่งอัลเบอร์ตา ในปี ค.ศ. 1970 โดยเป็นองค์กรแห่งแรกที่ตั้งดำเนินการให้การสนับสนุนกีฬาต่าง ๆ ทั่วทั้งมณฑล ระหว่างทศวรรษ 1970 พรรคอนุรักษนิยมได้รับเลือกเป็นรัฐบาล พรรคนี้ได้ใช้วิธีการซึ่งเปลี่ยนแปลงวิธีการแสดงออกเกี่ยวกับความสนใจในด้านกีฬาในอัลเบอร์ตา ความขัดแย้งระหว่างบุคคลภายในองค์กร คตินิยมเกี่ยวกับการรวมกันของพรรคอนุรักษนิยมและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดลงอย่างรวดเร็วของอัลเบอร์ตาเป็นผลร่วมกันทำให้มีการจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตา การศึกษาเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า วิธีการของสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตาสำหรับการพัฒนากีฬาเป็นรูปแบบเดียวกันกับวิธีการของรัฐบาลชุดอื่น ๆ ที่มีการดำเนินงานโดยตรงเกี่ยวกับการพัฒนากีฬา ซึ่งได้เกิดขึ้นใน 3 ลักษณะด้วยกัน คือ ประเภทแรกมีการเติบโตอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับการทำให้การจัดส่งเสริมกีฬาเป็นเรื่องของนักวิชาการและเรื่องของวิชาชีพ ประการที่สอง มีการเน้นเรื่องกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพิ่มมากขึ้น และ ประการที่สามมีการเคลื่อนไหวในการที่จะทำให้การส่งเสริมกีฬาเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) ระหว่างเชิงปริมาณกับเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของนักกีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน และเป็นแนวทางเสริมสร้างการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (stakeholder) กีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 เป็นนักกีฬาเนตบอลในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 3 ทีม 36 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 3 คน ผู้จัดการทีม จำนวน 3 คน ผู้ให้การสนับสนุน จำนวน 3 คน ผู้ปกครองของนักกีฬา จำนวน 36 คน รวมทั้งหมดจำนวน 81 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย คณะกรรมการผู้บริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน รวม 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างเชิงปริมาณกับเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ (rating scale) ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 1
2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มที่ 2

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นกับกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (close form) โดยใช้แบบสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน 4 ด้าน เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณมา 5 อันดับปัจจัย

1. ปัจจัยด้านบุคลากร ประกอบด้วย 4 กลุ่ม ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้ให้การสนับสนุน และผู้ปกครอง

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ

3. ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์

4. ปัจจัยด้านการจัดการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้ประสบผลสำเร็จ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เป็นแบบปลายเปิด แบบเจาะลึก กับคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน และผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน รวมเป็น 12 คน แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้การสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัจจัยในด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนากีฬาเนตบอล จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน (P) ด้านการจัดองค์กร (O) ด้านผู้นำ (L) และด้านการควบคุม (C)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้ประสบผลสำเร็จ

วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (close-ended questions) เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า มีมาตรวัด 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

เป็นระดับปัจจัยมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

เป็นระดับปัจจัยมาก เท่ากับ 4 คะแนน

เป็นระดับปัจจัยปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน

เป็นระดับปัจจัยน้อย เท่ากับ 2 คะแนน

เป็นระดับปัจจัยน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การประเมิน แบ่งระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยออกเป็น 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย เพื่อตรวจสอบโครงสร้างคำถาม การใช้ภาษาและความครอบคลุมในเนื้อหาสาระแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุม และให้คำแนะนำสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามนั้นกับประเด็นหลักของเนื้อหา ตามวิธีการของ Rovinelli and Hambelton โดยกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

1 เมื่อเห็นว่าตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าไม่ตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความเห็นสอดคล้อง (index of item-objective congruence) โดยใช้สูตร IOC (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) ถ้าดัชนีความสอดคล้อง IOC ที่คำนวณได้มากกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงในสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งการหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ พบว่า มีค่าคะแนนแต่ละข้อคำถาม อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

1.5 ทำการปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 30 คน โดยเป็นนักกีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคกลาง จำนวน 10 คน ในเขตภาคใต้ จำนวน 10 คน และในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 10 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ของ (อ้างอิงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

1.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านมาการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้านกระบวนการบริหาร (POLC)

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมกรอบการศึกษาค้นคว้า

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขทางด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

1.2 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมาย ด้วยตนเอง

1.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องแล้ว นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ถึงสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย โดยแนบกำหนดการนัดหมายที่จะไปสัมภาษณ์คณะกรรมการผู้บริหารและผู้ตัดสินกีฬาจากสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยและผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 12 คน โดยทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 30 นาที-1 ชั่วโมง ต่อ 1 คน ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์และประมวลผลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ฝึกสอนกีฬาเนตบอล นักกีฬาเนตบอล ผู้ปกครอง และผู้สนับสนุน ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ที่เป็นข้อมูลจำแนกประเภท ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ หรือตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้ประสบผลสำเร็จใช้การหาค่าความถี่ และสรุปเป็นภาพรวม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

2.2 จำแนกและจัดระบบข้อมูลเป็นการนำข้อมูลที่ได้นำมาจำแนกและจัดหมวดหมู่ ออกให้เป็นระบบ

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำเสนอข้อมูลเป็นแบบบรรยายในภาพรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของคณะผู้บริหาร และผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลของสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	24	29.63
หญิง	57	70.37
รวม	81	100.00

จากตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.63 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.37

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	10	12.34
16-20 ปี	22	27.16
21-30 ปี	12	14.81
31-40 ปี	23	28.40
41 ปีขึ้นไป	14	17.29
รวม	81	100.00

จากตาราง 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 16-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.16 และช่วงอายุ 41 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.29 ตามลำดับ

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง/สถานภาพ

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้จัดการทีม	3	3.70
ผู้ฝึกสอน	3	3.70
นักกีฬา	36	44.45
ผู้ปกครองนักกีฬา	36	44.45
ผู้ให้การสนับสนุน	3	3.70
รวม	81	100.00

จากตาราง 4.3 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักกีฬาและผู้ปกครองนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมาเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ให้การสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	18.52
มัธยมศึกษาตอนปลาย	24	29.63
ปริญญาตรี	35	43.21
ปริญญาโท	7	8.64
รวม	81	100.00

จากตาราง 4.4 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.21 รองลงมาวุฒิมัธยมศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 29.63 และอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 18.52 ตามลำดับ

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในทีมกีฬา
เนตบอล

ประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาเนตบอล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	25	30.87
ต่ำกว่า 3 ปี	35	43.21
3-5 ปี	11	13.58
6-10 ปี	7	8.64
11 ปีขึ้นไป	3	3.70
รวม	81	100.00

จากตาราง 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในทีมกีฬาเนตบอล ต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.21 รองลงมาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.87 และมีประสบการณ์ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.58 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือ

ตอนบน

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานด้านบุคลากร (นักกีฬา)

ปัจจัยด้านบุคลากร (นักกีฬา)	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. มีความรัก ความสนใจกีฬาเนตบอลอย่างแท้จริง	4.62	0.49	มากที่สุด
2. มีความรู้ มีทักษะ และมีความสามารถในกีฬาเนตบอลสูง	4.43	0.61	มาก
3. มีรูปร่างสรีระร่างกายเหมาะสมกับกีฬาเนตบอล	4.52	0.50	มากที่สุด
4. มีความมุ่งมั่นและอดทนในการกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม	4.52	0.53	มากที่สุด
5. มีการพัฒนาทักษะการเล่นของตนเอง เพื่อเป้าหมายในการเป็นตัวแทนทีมชาติ	4.58	0.54	มากที่สุด
6. มีความมุ่งมั่น มีการสร้างเป้าหมายและทุ่มเทในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	4.56	0.61	มากที่สุด
7. มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบและทีม	4.46	0.63	มาก
8. มีการฝึกซ้อมตามโปรแกรม/แผนที่ผู้ฝึกสอนกำหนด มีความอดทนใจสู้	4.40	0.49	มาก
9. มีความพร้อมในการแข่งขันทั้งด้านร่างกายจิตใจ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา ไหวพริบ	4.41	0.54	มาก
10. มีความเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน	4.51	0.53	มากที่สุด
รวม	4.51	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ด้านบุคลากร (นักกีฬา) ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.51 ($\mu=4.51$, $\sigma=0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีความรัก ความสนใจกีฬาเนตบอลอย่างแท้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ($\mu=4.62$, $\sigma=0.49$) รองลงมา มีการพัฒนาทักษะการเล่นของตนเอง เพื่อเป้าหมายในการเป็นตัวแทนทีมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ($\mu=4.58$, $\sigma=0.54$) และมีความมุ่งมั่นมีการสร้างเป้าหมายและทุ่มเทในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\mu=4.56$, $\sigma=0.61$) ตามลำดับ

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานบุคลากร
(ผู้ฝึกสอน)

ปัจจัยด้านบุคลากร (ผู้ฝึกสอน)	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีทักษะและมีความ เชี่ยวชาญในกีฬาเนตบอลเป็นอย่างดี	4.60	0.52	มากที่สุด
2. เข้าร่วมการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะและความ สามารถจำเป็น สำหรับกีฬาเนตบอล หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.58	0.50	มากที่สุด
3. การสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเข้ามาช่วยในการฝึกซ้อม การแข่งขันเพื่อพัฒนาทีม	4.56	0.52	มากที่สุด
4. มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นในการพัฒนานักกีฬา อย่างแท้จริง	4.41	0.57	มาก
5. สามารถแก้เกมการแข่งขันรวมทั้งจุดแข็งและ จุดอ่อนของทีม และหาวิธีการแก้ไขให้ทีมชนะเลิศ	4.40	0.61	มาก
6. นำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้กับการฝึกซ้อม	4.53	0.50	มากที่สุด
7. จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทุกรายการ	4.35	0.65	มาก
8. จัดทำแผนการฝึกซ้อมตามความเหมาะสมกับนักกีฬา	4.40	0.58	มาก
9. จัดประลองทีมเพื่อสร้างประสบการณ์ในการแข่ง อย่างต่อเนื่อง	4.52	0.65	มากที่สุด
10. มีการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเหมาะสม	4.40	0.70	มาก
รวม	4.48	0.58	มาก

จากตาราง 4.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล
ด้านบุคลากร (ผู้ฝึกสอน) ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.48
($\mu=4.48$, $\sigma=0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถมีทักษะและมีความเชี่ยวชาญในกีฬาเนตบอลเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60
($\mu=4.60$, $\sigma=0.52$) รองลงมาได้เข้าร่วมการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะและความสามารถจำเป็นสำหรับ
กีฬาเนตบอลหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ($\mu=4.58$, $\sigma=0.50$) การสร้างแรงจูงใจให้กับ

นักกีฬาเข้ามาช่วยในการฝึกซ้อมการแข่งขันเพื่อพัฒนาทีม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\mu=4.56$, $\sigma=0.52$) ตามลำดับ

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานด้านบุคลากร (ผู้จัดการทีม)

ปัจจัยด้านบุคลากร (ผู้จัดการทีม)	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. มีความรู้ความสามารถและเคยมีประสบการณ์ ในด้านการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันใน รายการต่าง ๆ	4.35	0.59	มาก
2. การจัดทำงบประมาณในการฝึกซ้อมและการเข้าร่วม การแข่งขัน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาทีม	4.60	0.52	มากที่สุด
3. จัดหาค่าตอบแทนแก่นักกีฬา/ผู้ฝึกสอน ที่ประสบ ความสำเร็จในการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน	4.27	0.63	มาก
4. จัดหานักวิทยาศาสตร์การกีฬา/นักกายภาพ เพื่อช่วย ในการบาดเจ็บของนักกีฬา	4.36	0.58	มาก
5. จัดให้มีการพัฒนานักกีฬา/ผู้ฝึกสอน ให้มีทักษะ ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อย่างสม่ำเสมอ	4.31	0.65	มาก
6. จัดหาโภชนาการที่ดีและเหมาะสมกับนักกีฬาเนตบอล	4.10	0.60	มาก
7. จัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ มาพัฒนาทีมของตน	4.56	0.50	มากที่สุด
8. จัดระบบการคัดเลือกนักกีฬาเข้ามาร่วมทีมอย่าง เหมาะสม	4.30	0.62	มาก
9. การสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน	4.51	0.53	มากที่สุด
10. จัดหาทีมสนับสนุน (สปอนเซอร์) ที่ดีและดูแลทีม อย่างต่อเนื่อง	4.40	0.54	มาก
รวม	4.38	0.58	มาก

จากตาราง 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ด้านบุคลากร (ผู้จัดการทีม) ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.38 ($\mu=4.38$, $\sigma=0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดหางบประมาณในการฝึกซ้อม และการเข้าร่วมการแข่งขัน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาทีม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ($\mu=4.60$, $\sigma=0.52$) รองลงมาคือการจัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์มาพัฒนาทีม ของตนเท่ากับ 4.54 ($\mu=4.54$, $\sigma=0.50$) และการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเพื่อให้ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ($\mu=4.52$, $\sigma=0.54$) ตามลำดับ

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยด้านบุคลากร (ผู้ให้การสนับสนุน)

ปัจจัยด้านบุคลากร (ผู้ให้การสนับสนุน)	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. สนับสนุนให้มีอุปกรณ์เพียงพอต่อการฝึกซ้อม	4.59	0.52	มากที่สุด
2. สนับสนุนให้มีอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมที่ทันสมัย	4.51	0.59	มากที่สุด
3. สนับสนุนงบประมาณในการฝึกซ้อมและเข้าแข่งขัน	4.44	0.57	มาก
4. สนับสนุนวิทยากร/ผู้ฝึกสอนทีมชาติ/ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เพื่อมาพัฒนาทีมกีฬาเนตบอล	4.56	0.55	มากที่สุด
5. สนับสนุนค่าอาหารและน้ำดื่มระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.41	0.61	มาก
6. สนับสนุนเครื่องแต่งกายให้กับนักกีฬา เช่น ชุดแข่ง ชุดฝึกซ้อม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.44	0.52	มาก
7. สนับสนุนเงินรางวัลให้กับนักกีฬาที่มีผลงานในการแข่งขัน	4.37	0.53	มาก
8. มีความตั้งใจให้ทีมนักกีฬาประสบความสำเร็จ	4.52	0.57	มากที่สุด
รวม	4.48	0.56	มาก

จากตาราง 4.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ด้านบุคลากร (ผู้ให้การสนับสนุน) ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.48 ($\mu=4.48$, $\sigma=0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สนับสนุนให้มีอุปกรณ์เพียงพอต่อการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ($\mu=4.59$, $\sigma=0.52$) รองลงมาการสนับสนุนวิทยากร/ผู้ฝึกสอนทีมชาติ/

ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เพื่อมาพัฒนาทีมกีฬาเนตบอล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\mu=4.56$, $\sigma=0.55$) และมีความตั้งใจให้ทีมนักกีฬาประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ($\mu=4.54$, $\sigma=0.50$) ตามลำดับ

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานด้านบุคลากร (ผู้ปกครอง)

ปัจจัยด้านบุคลากร (ผู้ปกครอง)	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. ให้กำลังใจบุตรหลานขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน	4.43	0.50	มาก
2. สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาทีม	4.38	0.60	มาก
3. ส่งเสริมสนับสนุนบุตรหลานให้เกิดการพัฒนาและช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อกีฬาเนตบอล	4.51	0.55	มากที่สุด
4. สนับสนุนบุตรหลานให้เป็นนักกีฬา	4.41	0.57	มากที่สุด
5. ให้รางวัลเมื่อบุตรหลาน มีความตั้งใจหรือพยายามฝึกซ้อม/แข่งขัน	4.38	0.49	มาก
6. ดูแลเรื่องโภชนาการที่เป็นประโยชน์ต่อบุตรหลานในการเล่นกีฬา	4.43	0.52	มาก
7. ฝึกบุตรหลานให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	4.51	0.55	มากที่สุด
8. ยอมรับในแผนการฝึกซ้อมและโปรแกรมแข่งขันของผู้ฝึกสอน	4.49	0.50	มากที่สุด
9. การสร้างแรงจูงใจให้บุตรหลานเกิดการพัฒาจนถึงเป็นตัวแทนระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	4.53	0.50	มากที่สุด
รวม	4.46	0.59	มาก

จากตาราง 4.10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลด้านบุคลากร (ผู้ปกครอง) ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.46 ($\mu=4.46$, $\sigma=0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจให้บุตรหลานเกิดการพัฒาจนถึงเป็นตัวแทนระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ($\mu=4.53$, $\sigma=0.50$) รองลงมาช่วยส่งเสริมบุตรหลานให้เกิดการพัฒนาและช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อกีฬาเนตบอลรวมทั้งการฝึกให้บุตรหลานให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\mu=4.51$, $\sigma=0.55$) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานด้านงบประมาณ

ปัจจัยด้านงบประมาณ	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. มีงบประมาณในการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน อย่างต่อเนื่อง	4.63	0.56	มากที่สุด
2. มีการจัดสรรเงินรางวัลให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ที่ประสบความสำเร็จ	4.46	0.61	มาก
3. มีเบี้ยเลี้ยงให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ในการเก็บตัวและการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.48	0.61	มาก
4. มีทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับนักกีฬาที่มีความ เป็นเลิศ	4.44	0.65	มาก
5. มีงบประมาณในการเตรียมทีมอย่างเพียงพอ	4.56	0.55	มากที่สุด
6. มีงบประมาณในการแสวงหานักกีฬาและ การคัดเลือกตัวนักกีฬา	4.58	0.54	มากที่สุด
7. มีงบประมาณในการดูแลรักษาพยาบาลและ ให้ความช่วยเหลือแก่นักกีฬาที่ได้รับการบาดเจ็บ	4.48	0.53	มาก
รวม	4.52	0.58	มากที่สุด

จากตาราง 4.11 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลด้านงบประมาณ ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 ($\mu=4.52$, $\sigma=0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีงบประมาณในการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ($\mu=4.63$, $\sigma=0.56$) รองลงมา ได้แก่ มีงบประมาณในการแสวงหานักกีฬาและการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ($\mu=4.58$, $\sigma=0.54$) และมีงบประมาณในการเตรียมทีมอย่างพอเพียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\mu=4.56$, $\sigma=0.55$) ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การพัฒนา กีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐาน
ด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. อุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและการแข่งขันมีความ ทันสมัย	4.58	0.57	มากที่สุด
2. ความเพียงพอของอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อม	4.63	0.58	มากที่สุด
3. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีความสะอาดและปลอดภัย	4.46	0.59	มาก
4. สถานที่ฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	4.54	0.57	มากที่สุด
5. มีความปลอดภัยและได้มาตรฐานของการใช้ สถานที่ฝึกซ้อม	4.46	0.67	มาก
6. สิ่งอำนวยความสะดวกในสนาม เช่น แสงสว่าง ที่พนักกีฬา, จุดบริการน้ำดื่ม, ห้องเก็บอุปกรณ์	4.41	0.52	มาก
7. สภาพแวดล้อมของสนามกีฬามีความเหมาะสม	4.41	0.52	มาก
8. มีอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม กับนักกีฬา	4.54	0.49	มากที่สุด
รวม	4.51	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 4.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา กีฬาเนตบอล ด้านวัสดุ
อุปกรณ์ ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.51 ($\mu=4.51$,
 $\sigma=0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเพียงพอของอุปกรณ์กีฬา
ในการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ($\mu=4.63$, $\sigma=0.58$) รองลงมาอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและ
การแข่งขันมีความทันสมัย ได้แก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ($\mu=4.58$, $\sigma=0.57$) และความเพียงพอของ
อุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสมกับนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ($\mu=4.54$,
 $\sigma=0.49$) ตามลำดับ

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานด้านการจัดการ

ปัจจัยด้านการจัดการ	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติงานประจำปีที่มีความชัดเจนในการพัฒนากีฬาเนตบอล	4.51	0.55	มากที่สุด
2. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการและนำแผนไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์	4.53	0.50	มากที่สุด
3. จัดระบบการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเหมาะสม	4.38	0.62	มาก
4. การบริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบถูกต้องโปร่งใสมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้	4.51	0.55	มากที่สุด
5. จัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นให้กับนักกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนด	4.25	0.64	มาก
6. ใช้ผลงานจากการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬา	4.37	0.62	มาก
7. มีการจัดโครงการส่งเสริมพัฒนาและการสนับสนุนนักกีฬาระดับเยาวชนสู่ทีมชาติไทย	4.56	0.52	มากที่สุด
8. มีการพัฒนาความรู้คุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้บริหารผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอนและนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ	4.32	0.69	มาก
รวม	4.43	0.59	มาก

จากตาราง 4.13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลด้านการจัดการ ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 ($\mu=4.43$, $\sigma=0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดโครงการส่งเสริมพัฒนาและการสนับสนุนนักกีฬาระดับเยาวชนสู่ทีมชาติไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\mu=4.56$, $\sigma=0.52$) รองลงมา มีการจัดทำแผนปฏิบัติการและนำแผนไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ($\mu=4.53$, $\sigma=0.50$) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติงานประจำปีที่มีความชัดเจนในการพัฒนากีฬาเนตบอล และการบริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบถูกต้องโปร่งใสมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\mu=4.51$, $\sigma=0.55$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนระดับปัจจัยที่ส่งผลการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ในภาพรวม

ปัจจัย	μ	σ	ระดับปัจจัย	การจัดอันดับ
ด้านบุคลากร	4.47	0.58	มาก	3
ด้านงบประมาณ	4.52	0.58	มากที่สุด	1
ด้านวัสดุอุปกรณ์	4.51	0.57	มากที่สุด	2
ด้านการจัดการ	4.43	0.59	มาก	4
รวม	4.49	0.58	มาก	

จากตาราง 4.14 ค่าระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 ($\mu=4.49$, $\sigma=0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ($\mu=4.52$, $\sigma=0.58$) รองลงมา ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\mu=4.51$, $\sigma=0.57$) และปัจจัยด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ($\mu=4.47$, $\sigma=0.58$) และปัจจัยด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ($\mu=4.43$, $\sigma=0.59$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ

ด้านบุคลากร

1. ควรเพิ่มความรู้ให้ด้านกีฬาเนตบอลให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับทีมกีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เพราะยังขาดความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในด้านกีฬาเนตบอล

2. ควรเพิ่มการพัฒนาด้านทักษะกีฬาเนตบอล เพื่อเพิ่มองค์ความรู้และการต่อยอดความรู้เดิม

3. ควรจัดให้มีการอบรมผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนอย่างต่อเนื่อง

ด้านงบประมาณ

1. ควรจัดสรรงบประมาณในการทำทีมกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนเพิ่มมากขึ้น

2. ควรจัดหางบประมาณเพื่อส่งเสริมกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนอย่างต่อเนื่อง

ด้านวัสดุอุปกรณ์

1. ควรจัดเพิ่มอุปกรณ์ฝึกซ้อมไม่เพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา

2. จัดหาอุปกรณ์ฝึกซ้อมให้ทันสมัย

3. ต้องทำสนามให้เป็นมาตรฐานแบบสากล

4. ควรจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้กับทีมที่เป็นโรงเรียน/สถาบัน หรือสมาชิกในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนที่มีความสนใจ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการสร้างทีม

ด้านการจัดการ

1. ควรจัดการแข่งขันกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้เพิ่มมากขึ้นในระดับประถมศึกษา/มัธยมศึกษา

2. ต้องกำกับและติดตามผลงานของทีม เพื่อนำปัญหาามาแก้ไข

3. มีการแจ้งข่าวสารการแข่งขันกีฬาเนตบอลอย่างต่อเนื่อง

4. ควรจัดการแข่งขันให้แต่ละภูมิภาค เพื่อให้ให้นักกีฬาได้หาประสบการณ์ในการแข่งขัน

5. ควรนำนักวิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยพัฒนานักกีฬา เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย และฟื้นฟูการบาดเจ็บของนักกีฬา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 ท่าน ซึ่งได้ให้แนวทางในการพัฒนากีฬาเนตบอล มีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

ด้านการวางแผน

ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาเนตบอลให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติงานประจำปีที่มีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ มีการจัดทำข้อมูล สรุปรายงาน เพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข และได้เสนอเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาเนตบอลในโอกาสต่อไป นอกจากนี้ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้กำหนดแผนงานและการปฏิบัติงานที่ชัดเจนให้สอดคล้องกับนโยบายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ โดยสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้กำหนดการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ อีกทั้งยังนำแผนที่วางไว้นำมาปฏิบัติให้บรรลุ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน งบประมาณ ระยะเวลา ที่ดำเนินการไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนากีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การบริหารจัดการของนายกสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย ได้ส่งเสริมและพัฒนาให้กีฬาเนตบอลมีความเป็นมาตรฐานสากลในระดับชาติและนานาชาติ มีการแข่งขันในประเทศและการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับให้เป็นมาตรฐานตามเกณฑ์ของการพัฒนาองค์กรของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ เพื่อความเป็นเลิศของประเทศไทยให้มีศักยภาพในการแข่งขันระดับนานาชาติ

ดังนั้น แนวทางการพัฒนากีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้มีความต่อเนื่องทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเนตบอล โดยจัดโครงการอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นแนวทางในการการพัฒนาทักษะกีฬาพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานและสามารถต่อยอดองค์ความรู้เดิมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้จัดโครงการอบรมกีฬาเนตบอลในระดับนานาชาติสำหรับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการแข่งขันกีฬาเนตบอลเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น โดยจัดให้มีการอบรมกีฬาเนตบอลให้กับโรงเรียน/สโมสรที่มีความสนใจในการทำทีมกีฬาเนตบอล โดยสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ส่งบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาเนตบอลไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมการอบรม เพื่อการขยายฐานกีฬาเนตบอลให้มีศักยภาพมากขึ้น

ด้านการจัดการ

สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีวิธีการบริหารจัดการที่ทำให้กีฬาเนตบอลประสบความสำเร็จ ได้แก่ มีการวางแผนงาน มีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อการปฏิบัติงานตามแผนงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีการแต่งตั้งกรรมการบริหารและดำเนินงานตามขั้นตอนของสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย โดยดำเนินการให้ขยายฐานกีฬาเนตบอลไปตามส่วนภูมิภาคต่าง ๆ จัดส่งบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาเนตบอลไปร่วมกิจกรรมกับโรงเรียนทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โรงเรียนที่มีความสนใจได้เข้าร่วมโครงการกิจกรรมกับสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยสามารถส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเนตบอลในระดับต่าง ๆ ได้ เช่น การแข่งขันกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และดำเนินการจัดตั้งศูนย์กีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เพื่อความเป็นเลิศประจำภาคเหนือตอนบนและเพิ่มจำนวนนักกีฬา จำนวนผู้ฝึกสอน รวมทั้งดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เพื่อให้มีการแข่งขันกีฬาเนตบอลเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อยกระดับความเป็นมาตรฐานสากลในระดับภาคเหนือตอนบนและทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันสามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติต่อไป

ปัจจุบันทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีระบบการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาเนตบอลให้ประสบความสำเร็จ โดยการคัดเลือกนั้นจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการคัดเลือกนักกีฬา มีการวางแผนการจัดการแข่งขันเพื่อกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา ซึ่งวิธีการคัดเลือกนักกีฬาที่หลากหลายเพื่อให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุด และผลจากการแข่งขันในรายการต่าง ๆ จะเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬาด้วย นอกจากนี้ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ทีมโรงเรียน/สโมสรที่เป็นสมาชิกสามารถเข้าร่วมการแข่งขันที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจัดขึ้น โดยต้องเป็นนักกีฬาระดับเยาวชนที่มีรูปร่างสรีระทางร่างกายที่มีความสูง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะทางกีฬาเนตบอลที่ต้องอาศัยนักกีฬาที่มีความสูงมีความสามารถเฉพาะตัวเอมารวมกับตำแหน่งของนักกีฬา เพื่อเป็นโอกาสในการพัฒนากีฬาเนตบอลอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพต่อยอดสู่ระดับทีมชาติไทย

ด้านการนำ

สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีกระบวนการภาวะผู้นำในองค์กร เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม โดยการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการพัฒนาทีมที่ประสบความสำเร็จ โดยสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยเล็งเห็นความสำคัญในการที่จะพัฒนากีฬาเนตบอลให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย รวมทั้งการสนับสนุนด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ให้กับโรงเรียนในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนที่มีความสนใจหรือทีมที่เป็นสมาชิกใหม่ เช่น ลูกบอล เสาประตู การส่งผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้ด้านกีฬาเนตบอล เป็นต้น รวมทั้งด้านการศึกษาของนักกีฬาเนตบอลโดยทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมให้นักกีฬาได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย โดยจะยกเว้นค่าบำรุงการศึกษาจนจบในระดับ

ปริญญาตรี แต่นักกีฬาจะต้องมีคุณสมบัติเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งผลงานในการเข้าร่วมการแข่งขันได้รับเหรียญรางวัลดังต่อไปนี้ เช่น เหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง จะได้รับการยกเว้นการจ่ายค่าบำรุงการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยที่จะรองรับนักกีฬาดังกล่าว ได้แก่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทุกวิทยาเขต เมื่อจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว หากยังไม่มียานรองรับทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจะส่งเสริมให้นักกีฬาทีมชาติไทยดังกล่าวได้เข้าร่วมทำทีมกีฬาเนตบอล โดยทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอนของโรงเรียน/สถาบันหรือสมาชิกในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนที่มีความสนใจในกีฬาเนตบอล สำหรับค่าใช้จ่ายของนักกีฬาทีมชาติที่ยังไม่มีงานรองรับทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมด ส่วนผู้ฝึกสอนที่สามารถนำทีมคว้าชัยชนะในระดับชาติและมีผลงานอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จะเป็นฝ่ายส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนที่พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าสู่กระบวนการอบรมผู้ฝึกสอนในระดับนานาชาติ และเปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนได้พัฒนาตนเองเพื่อยกระดับมาตรฐานให้เป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยในชุดนั้น ๆ ด้วย

ด้านการควบคุม

สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายและแผนงานอย่างชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อยกระดับเป็นมาตรฐานสู่สากล ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการดำเนินการติดตามผลงานของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่อง โดยในส่วนของนักกีฬาทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้มอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศร่วมพิจารณานักกีฬาในรายการแข่งขันต่าง ๆ เพื่อเป็นการติดตามนักกีฬาที่มีความโดดเด่นและเก็บเป็นสถิติเพื่อเตรียมคัดเลือกนักกีฬาเนตบอลเยาวชนสู่ทีมชาติไทย และส่วนผู้ฝึกสอน ในแต่ละโรงเรียน/สถาบัน หรือสมาชิกของสมาคมฯ ฝ่ายเลขาธิการของสมาคมฯ จะรายงานความคืบหน้าของนักกีฬาและทีมในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารทุกเดือน ทั้งนี้ในการเข้าร่วมการแข่งขันที่ทางสมาคมฯ เป็นฝ่ายจัดการแข่งขันได้ส่งคณะกรรมการบริหารสมาคมเข้าร่วมการจัดการแข่งขันในรายการนั้น ๆ เพื่อเป็นการติดตามทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมาโดยตลอด ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 ท่าน ซึ่งได้ให้แนวทางในการพัฒนากีฬาเนตบอล มีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

ด้านการวางแผน

ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการวางแผน เพื่อพัฒนาผู้ตัดสิน ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติงาน ประจำปีที่มีความชัดเจน มีการจัดทำบันทึก สรุปรายงานเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข และเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาเนตบอล นอกจากนี้สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย มีการส่งเสริมการจัดโครงการอบรมผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่อง โดยค้นหาจากนักกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่มีความสนใจ ในด้านการตัดสินกีฬาเนตบอลเข้าร่วมโครงการ เช่น 1) จัดโครงการอบรมผู้ตัดสินกีฬาเนตบอล เบื้องต้น ระดับ 1 (level 1) โดยเชิญหัวหน้าผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลและคณะเป็นวิทยากรให้ความรู้ กับผู้ที่เข้าร่วมการอบรม 2) จัดโครงการอบรมผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลในระดับชาติ โดยได้เชิญวิทยากร จากสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชียมาให้ความรู้และฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้ตัดสินได้มีการพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่องและยกระดับให้เป็นมาตรฐานสู่สากล 3) มีการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลในระดับ นานาชาติให้มีความเป็นมาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชีย โดยการส่งผู้ ตัดสินที่มีทักษะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี เข้าร่วมอบรม ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลในระดับนานาชาติที่สหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชียจัดขึ้น

ด้านการจัดองค์กร

สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีวิธีการบริหารจัดการที่ให้ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอล ประสบความสำเร็จ ได้แก่ มีการวางแผนงาน มีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อการปฏิบัติงานตามแผนงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีการแต่งตั้งกรรมการบริหารและดำเนินงานตามขั้นตอนของสมาคมกีฬาเนตบอล แห่งประเทศไทย โดยการจัดให้มีการประชุมผู้ตัดสินร่วมกับคณะผู้บริหารกรรมการของสมาคมกีฬา เนตบอลแห่งประเทศไทยเพื่อค้นหาผู้ตัดสินหน้าใหม่ การเปิดโอกาสให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีความ สนใจในด้านการตัดสินกีฬาเนตบอลได้เข้ารับการอบรมผู้ตัดสินในระดับต่าง ๆ ที่สมาคมกีฬา เนตบอลแห่งประเทศไทยจัดขึ้น เพื่อให้ผู้ตัดสินได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับให้เป็น มาตรฐานสู่สากล รวมทั้งการจัดโปรแกรมให้ผู้ตัดสินได้ทำการทดสอบในรายการแข่งขันต่าง ๆ ทำให้ ผู้ตัดสินมีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้มีการจัดอบรม ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลเบื้องต้น ระดับ 1 ขึ้นไป ซึ่งก่อนการแข่งขันนั้น จะมีการทดสอบสมรรถภาพผู้ตัดสิน โดยต้องผ่านตามเกณฑ์ที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยกำหนดเท่านั้นถึงจะลงทำการตัดสินใน รายการแข่งขันต่าง ๆ ที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายจัดการแข่งขันได้ เช่น รายการชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ตัดสินที่มี ผลการทดสอบที่ดีที่สุดทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ส่งเข้าร่วมการอบรมผู้ตัดสินกีฬา เนตบอลระดับนานาชาติที่ทางสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชียจัดขึ้น

ด้านการนำ

ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีกระบวนการภาวะผู้นำในองค์กรเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยการเปิดโอกาสให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีความสนใจในด้านการตัดสินกีฬาเนตบอลได้เข้ารับการอบรมผู้ตัดสินในระดับต่าง ๆ ที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจัดขึ้น ทั้งนี้สำหรับนักกีฬาที่สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษาและนักกีฬาที่ไม่มีการพัฒนาด้านทักษะกีฬาหรือสรีระทางกาย หากมีความประสงค์จะเปลี่ยนเป็นผู้ตัดสินสามารถขอทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ โดยเข้ารับการอบรมผู้ตัดสินกีฬาเนตบอล ระดับ 1 จัดขึ้นทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจะเป็นฝ่ายส่งเสริมให้เป็นผู้ตัดสินประจำทีมสถาบันนั้น ๆ สำหรับการคัดเลือกผู้ตัดสินมาปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ จะมีการทดสอบสมรรถภาพและผลงานการตัดสินกีฬาเนตบอลตามมาตรฐานที่สหพันธ์แห่งเอเชียเป็นผู้กำหนด รวมไปถึงผู้ตัดสินจะต้องมีการจัดอันดับที่ดีที่สุด ทั้งนี้ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจะส่งผลการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายให้กับทางสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชีย ซึ่งสามารถส่งผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลเข้ารับการอบรมผู้ตัดสินระดับนานาชาติ และรับรองการเป็นผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลของสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชีย

ด้านการควบคุม

สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ของผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีการกำหนดเป้าหมายและแผนงานอย่างชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพขึ้น เพื่อยกระดับเป็นมาตรฐานสู่สากลในระดับชาติและนานาชาติ ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ส่งคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยเข้าร่วมการจัดการแข่งขันในรายการต่าง ๆ และได้มอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญกีฬาเนตบอลต่างประเทศ วิทยากร และหัวหน้าผู้ตัดสินเข้าร่วมการแข่งขันทุกครั้ง เพื่อเป็นการติดตามผลงานของผู้ตัดสินทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตัดสินแต่ละรายการนั้น ๆ ทำให้ทราบจุดเด่นหรือจุดที่ควรแก้ไขของผู้ตัดสิน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และผู้ตัดสินที่มีผลงานการตัดสินที่ดีที่สุดทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจะส่งผลการตัดสินและการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายให้กับทางสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชียเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติ และรับรองการเป็นผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลของสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชีย ทั้งนี้ทางวิทยากรและหัวหน้าผู้ตัดสินจะรายงานความคืบหน้าของผู้ตัดสินในการแข่งขันรายการต่าง ๆ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย และทำบันทึกรายงานในที่ประชุมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาผู้ตัดสินให้ดียิ่งขึ้น

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ

ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย
ด้านนักกีฬา

1. ควรส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาเนตบอลในระดับเยาวชนให้มากขึ้น
2. ควรจัดให้มีการอบรม กฎ และกติกาให้กับผู้ฝึกสอนและนักกีฬาให้มากกว่าเดิม
3. ควรจัดให้มีการอบรมกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะก่อนการแข่งขัน

1 เดือน

4. ควรจะมีการทบทวน กฎ กติกา และเทคนิคทักษะกีฬาเนตบอล

ด้านผู้ฝึกสอน

1. สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยควรส่งวิทยากรไปตามเขตจังหวัดภาคเหนือ
ตอนบน เพื่อฝึกทักษะกีฬาเนตบอลให้แพร่หลาย

2. ควรจัดอบรมผู้ฝึกสอนให้มีการขยายฐานจังหวัดที่จะทำทีมกีฬาเนตบอลให้เพิ่มมากขึ้น
3. ผู้ฝึกสอนหรือผู้บริหารของทีมกีฬาเนตบอลควรเลือกนักกีฬาที่ต้องการมาฝึกกีฬา

เนตบอลอย่างแท้จริง ไม่ใช่หาจากนักกีฬาประเภทอื่น ๆ แล้วนำมาฝึกเฉพาะกิจ เพราะจะทำให้ทีม
จะไม่ประสบความสำเร็จ

4. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเทคนิคต่าง ๆ ในการควบคุมทีม
หรือให้โอกาสในการควบคุมทีมในระดับที่สูงขึ้น

5. เนื่องจากกีฬาเนตบอล ส่วนใหญ่เป็นกีฬาที่ผู้หญิงนิยมเล่น ทำให้มีทีมส่งเข้าแข่งขัน
จำนวนน้อย ประกอบกับผู้เล่นไม่รู้จักกฎระเบียบ กติกา และวิธีการเล่นจะทำให้ผู้เล่นไม่เข้าใจวิธีการเล่น
ดังนั้นควรมีการสร้างรากฐาน เช่น กรณีในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน จังหวัดที่มีทีมเนตบอล คือ
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ควรจะให้วิทยาเขตแห่งนี้เป็นศูนย์กลางในการนำร่อง
และสร้างเครือข่ายจัดอบรมนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬา รวมทั้งจัดการแข่งขันเพื่อประชาสัมพันธ์
กีฬาเนตบอล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนากีฬาเนตบอลเป็นอย่างแท้จริง

ด้านอุปกรณ์

ควรมีการสนับสนุนอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ลูกบอล เสาประตู และตาข่าย รวมถึงการสนับสนุน
อุปกรณ์ในการทำสนามแข่งขันให้กับทางโรงเรียน หรือสถานศึกษาในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนที่มี
ความสนใจพัฒนากีฬาเนตบอล

ด้านผู้ปกครอง

1. ควรส่งเสริมและสนับสนุนบุตรหลานให้เล่นกีฬาเนตบอลมากขึ้น
2. ควรให้กำลังใจบุตรหลานในการฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเนตบอล
3. ควรฝึกบุตรหลานให้มีความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อม

ด้านผู้ให้การสนับสนุน

1. ควรสนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม
2. ควรสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเนตบอลเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะกีฬาอย่างต่อเนื่อง
3. ควรสนับสนุนงบประมาณในการฝึกซ้อมเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ

ด้านการจัดการ

1. สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยควรร่วมมือกับสมาคมกีฬาจังหวัดจัดการแข่งขันกีฬาเนตบอลเพิ่มมากขึ้น
2. สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยควรจัดการอบรมของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเพื่อต่อยอดความรู้เดิมและได้แนวคิดใหม่ในการพัฒนากีฬาเนตบอล
3. สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยควรจัดการแข่งขันให้แต่ละภูมิภาคเพื่อให้นักกีฬาหรือทีมที่เข้ามาเล่นใหม่ได้สร้างประสบการณ์ในการแข่งขันมากขึ้น
4. สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยควรมีการติดตามผลงานของทุกทีมที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล และเป็นแนวทางการพัฒนากีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอข้อมูลเป็นแบบพรรณนา ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน ผู้ให้การสนับสนุน จำนวน 81 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.37 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.63
2. อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 คิดเป็นร้อยละ 28.40 อายุ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.16 และอายุ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.29
3. สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 44.45 เป็นผู้ปกครองนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 44.45 เป็นผู้จัดการทีม คิดเป็นร้อยละ 3.70 เป็นผู้ฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 3.70 และเป็นผู้ให้การสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 3.70
4. วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.21 รองลงมาวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 29.63 และอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 18.52 ตามลำดับ
5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับกีฬาเนตบอล พบว่า มีประสบการณ์ในกีฬาเนตบอล ต่ำกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.21 ต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.87 และมีประสบการณ์ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.58

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน แยกตามปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินการพัฒนากีฬาเนตบอล ดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร ในภาพรวม พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.49$, $\sigma=0.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย

1.1 ตัวนักกีฬา พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.51$, $\sigma=0.55$)

1.2 ผู้ฝึกสอน พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.48$, $\sigma=0.58$)

1.3 ผู้จัดการทีม พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.38$, $\sigma=0.58$)

1.4 ผู้ให้การสนับสนุน พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.48$, $\sigma=0.56$)

1.5 ผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.46$, $\sigma=0.49$)

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.52$, $\sigma=0.58$)

3. ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.51$, $\sigma=0.57$)

4. ปัจจัยด้านการจัดการ พบว่า ในภาพรวมเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\mu=4.43$, $\sigma=0.59$)

ตอนที่ 3 จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

1. สมาคมต้องเร่งดำเนินจัดตั้งศูนย์กีฬาเนตบอลเพื่อความเป็นเลิศในระดับเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

2. สมาคมควรมีการจัดการแข่งขันกีฬาเนตบอลในทุกระดับทั้งประเภทชายและประเภทหญิง

3. สมาคมควรส่งวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญกีฬาไปตามเขตจังหวัดในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เพื่อฝึกกีฬาเนตบอลให้เป็นที่รู้จักเหมือนกีฬาประเภทอื่น

4. ควรส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้กีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ให้เป็นกีฬาที่เล่นเพื่อนันทนาการเป็นกีฬาเพื่อมวลชน และเป็นการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาเนตบอลให้แพร่หลาย

5. ควรจัดอบรมผู้ฝึกสอนเพิ่มมากขึ้น โดยการขยายฐานไปยังเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ที่ยังไม่มีการเล่นกีฬาเนตบอลจะทำทีมกีฬาเนตบอลให้เพิ่มมากขึ้น

6. การคัดเลือกนักกีฬาต้องเลือกนักกีฬาคุณสมบัติเฉพาะในด้านความสูงมาเป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นกีฬาที่ต้องใช้นักกีฬาที่มีความสูง

7. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเทคนิคต่าง ๆ กับวิทยากร/ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ เพื่อให้โอกาสในการควบคุมทีมในระดับที่สูงขึ้น

ตอนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย ตามปัจจัยด้านการบริหารจัดการ POLC

ด้านการวางแผน

พบว่า ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา กีฬาเนตบอลเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน มีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ ปัจจุบันสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนากีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การบริหารจัดการของนายกสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย

ด้านการจัดองค์การ

พบว่า สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีวิธีการบริหารจัดการที่จะทำให้กีฬาเนตบอลประสบความสำเร็จ ได้แก่ มีการวางโครงสร้างในการบริหารงานภายในสมาคม แต่งตั้งกรรมการบริหารสมาคม กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากร จัดสรรทรัพยากร งบประมาณ และการหางบประมาณ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้การปฏิบัติงานในสมาคมฯ เป็นไปตามแผนงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย และยกระดับความเป็นมาตรฐานสากล ในการจัดการแข่งขันในระดับเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อค้นหานักกีฬาที่มีความเป็นเลิศ เพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาในการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ

ด้านการนำ

พบว่า สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีภาวะผู้นำในองค์กร เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม มีการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็น และสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการพัฒนาทีมให้ประสบความสำเร็จ เช่น สมาคมจะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ฝึกสอนที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเข้าสู่กระบวนการอบรมผู้ฝึกสอนในระดับนานาชาติและเปิดโอกาสให้ผู้ฝึกสอนดังกล่าวที่มีการพัฒนาตนเองสามารถยกระดับมาตรฐานให้เป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติไทยเพื่อส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในระดับนานาชาติ สำหรับนักกีฬาเนตบอลที่เป็นนักกีฬา

ทีมชาติไทย ทางสมาคมฯ มีการส่งเสริมให้นักกีฬาได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยสมาคมฯ มีการประสานงานกับสถาบันการศึกษา เพื่อการยกเว้นค่าบำรุงการศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทุกวิทยาเขต และเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว หากยังไม่มียางรองรับ ทางสมาคมฯ จะส่งเสริมให้นักกีฬาทีมชาติไทยดังกล่าวให้เข้าร่วมงานกับทีมกีฬาเนตบอลของโรงเรียน หรือสถาบันในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเนตบอลอย่างต่อเนื่อง

ด้านการควบคุม

พบว่า สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายและแผนงานอย่างชัดเจน และนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อยกระดับเป็นมาตรฐานสากล มีการดำเนินการติดตามผลงานของนักกีฬาในทุกระดับและผู้ฝึกสอนในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการรายงานผลการติดตามในการประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมทุกเดือน

ผลจากการสัมภาษณ์ ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย ตามปัจจัยด้านการบริหารจัดการ POLC

ด้านการวางแผน

พบว่า สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการวางแผน เพื่อพัฒนาผู้ตัดสิน ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติงาน ประจำปีที่มีความชัดเจน ในการที่จะพัฒนาผู้ตัดสินอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน มีการจัดทำข้อมูล สรุปรายงานเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข และเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาเนตบอล นอกจากนี้ทางสมาคมมีการส่งเสริมสนับสนุนในการส่งผู้ตัดสินที่มีทักษะ มีความสามารถ มีการพัฒนาตนเอง มีความพร้อมและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีเข้าร่วมอบรมผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลระดับนานาชาติในรายการที่สหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชียจัดขึ้น เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลของไทยให้มีศักยภาพ และสามารถเข้าร่วมการตัดสินกีฬาเนตบอลในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดองค์กร

พบว่า สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีวิธีการบริหารจัดการภายในสมาคม ภายใต้การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลประสบความสำเร็จ และสามารถพัฒนากีฬาเนตบอลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีการวางแผน มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผู้ตัดสิน มีการจัดสรรทรัพยากร การจัดสรรงบประมาณและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการจัดอบรมสัมมนา มีการจัดอันดับผู้ตัดสินเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ตัดสินมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ หากผู้ตัดสินที่ได้รับการจัดระดับ (level) ที่ดีที่สุด ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีนโยบายส่งผู้ตัดสินผู้นั้น เข้าร่วมการอบรมผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลระดับนานาชาติที่ทางสหพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชียจัดขึ้น

ด้านการนำ

พบว่า ทางสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยภายใต้การบริหารของนายกสมาคม ปัจจุบันมีการบริหารจัดการที่ดี มีภาวะผู้นำสูงสามารถจัดหางบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการให้กับกีฬาเนตบอลได้อย่างเหมาะสม มีการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ตัดสิน โดยการเปิดโอกาสให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีความสนใจ ในด้านการตัดสินกีฬาเนตบอลได้เข้ารับการอบรมผู้ตัดสินในระดับต่าง ๆ ที่สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยจัดขึ้น นอกจากนี้สมาคมยังส่งเสริมให้มีการทดสอบสมรรถภาพและผลงาน การตัดสินของผู้ตัดสินให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สหพันธ์แห่งเอเชียเป็นผู้กำหนด ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้ตัดสินมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งการจัดอันดับของผู้ตัดสินเพื่อยกระดับความสามารถของผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล

ด้านการควบคุม

พบว่า สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยมีการควบคุมการดำเนินงานของสมาคม ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาผู้ตัดสินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีการกำหนดเป้าหมายและแผนงานที่ชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ในการยกระดับเป็นมาตรฐานสู่สากลในระดับชาติและนานาชาติ โดยสมาคมฯ ส่งคณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทยเข้าร่วมการติดตามประเมินผลในการจัดการแข่งขันรายการต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ รวมทั้งเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเนตบอลจากต่างประเทศ เข้าร่วมชมการแข่งขันและติดตามผลงานของผู้ตัดสินทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตัดสินแต่ละรายการนั้น ๆ ทำให้ทราบว่าจุดเด่น จุดด้อย และจุดที่ควรแก้ไขของผู้ตัดสิน เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ เกิดผลดีต่อกีฬาเนตบอลมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน พบประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านทรัพยากรพื้นฐานในการบริหาร (4 M's)

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นในด้านปัจจัยพื้นฐาน (4 M's) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ เป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 ($\mu=4.49$, $\sigma=0.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็น และเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดในการพัฒนากีฬาเนตบอล ทั้งนี้ในการบริหารงานในทุกองค์กรให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ทั้งสิ้น เพื่อให้งานดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้

งบประมาณยังเป็นสิ่งจำเป็นในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า ตลอดจนจะทำให้การบริหารจัดการประสบผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับSantiwong (2002) ที่กล่าวว่า เงินทุน นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้การสนับสนุนการจัดการทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยง และเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด ซึ่งเงินทุนมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว และการเงินเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญประการหนึ่งต่อการบริหารงาน เพราะการที่จะให้ได้มาซึ่งกำลังคน ที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่งที่จะปฏิบัติต้องอาศัยเงินหรืองบประมาณ เพื่อเป็น ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และนอกจากนี้เงินยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการซื้ออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อการดำเนินงานของสำนักงาน

นอกจากนี้ ปัจจัยด้านบุคลากร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตัวนักกีฬาเป็นปัจจัย ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\mu=4.51$, $\sigma=0.55$) ทั้งนี้เนื่องจาก ตัวนักกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเล่นกีฬา ตัวนักกีฬาต้องมีความรัก ความสนใจในกีฬาที่จะเล่น มีความรู้ ความสามารถในทักษะกีฬานั้น ๆ เป็นอย่างดี มีการพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมด้วยการฝึกซ้อมกีฬา อยู่เสมอเพื่อเข้าแข่งขัน มีคุณลักษณะที่ดีของนักกีฬา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ก่อให้เกิดการพัฒนากีฬา อย่างต่อเนื่อง และสามารถทำให้ทีมนั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สัมพันธ์ ภูโพลย์ (2542) ที่กล่าวว่า บุคคล คือ ทรัพยากรที่มีความสำคัญมากที่สุด เมื่อเทียบกับทรัพยากรอื่น ๆ กล่าวได้ว่า แม้องค์การจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม หากขาดบุคคล ที่มีความรู้ ความสามารถ เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควรประสิทธิภาพของเครื่องจักร คงจะอยู่ในระดับต่ำ

กระบวนการในการบริหารจัดการ

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า การดำเนินงานของสมาคมกีฬาเนตบอล แห่งประเทศไทยที่ผ่านมา มีกระบวนการบริหารจัดการที่เป็นไปตามหลักการบริหารองค์กรที่ดี มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ที่สามารถนำนักกีฬาและสมาคมไปสู่แผนที่ตั้งไว้ได้ มีการพัฒนาบุคลากรทั้งในส่วนผู้ปฏิบัติงานและนักกีฬาในด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง มีการสร้างแรงจูงใจและให้รางวัล การยกย่องเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา และบุคลากร ทางภารกิจของสมาคมเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมาย มีการใช้ระบบสารสนเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวภายในและองค์กรการจัดการ/ประสานงานด้านสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการฝึกซ้อมและการแข่งขันมีโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬาและการศึกษากับสถาบันการศึกษาและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน การติดต่อ สื่อสารภายในและภายนอกสมาคมที่ชัดเจน ส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและที่สำคัญ มีความสอดคล้องนโยบายด้านการกีฬาของประเทศ และสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีพื้นฐาน การเล่นกีฬา โดยใช้กีฬาเนตบอลเป็นสื่อมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และ

ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำ 2) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกาย และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาด้วยการเล่นกีฬาเนตบอลอย่างแพร่หลาย 3) พัฒนานักกีฬา เนตบอลเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดความสำเร็จในระดับอาชีพ เพื่อสร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้กับ ประเทศชาติ 4) พัฒนากีฬาเนตบอลเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 5) การพัฒนาองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเนตบอล รวมทั้งเทคนิคทักษะกีฬาต่าง ๆ ในการพัฒนานักกีฬาไป สู่ความสามารถสูงสุดของแต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบ 6) ยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬา เนตบอลของสมาคมให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมมาตรฐานสากล ซึ่งปัจจุบัน นายกสมาคมกีฬา เนตบอลของประเทศไทยได้รับการคัดเลือกเป็นประธานสมาพันธ์กีฬาเนตบอลแห่งเอเชีย

นอกจากนี้ การบริหารงานของสมาคมตามหลักการบริหารด้าน POLC ยังสอดคล้อง กับปรัชญาพันธ ์ เจริญน ั และ ฉัตยาพร เสมอใจ. (2547: 100) ซึ่งกล่าวว่า หากสมาคมกีฬา มีการจัดโครงสร้างการทำงานที่ดีจะทำให้การบริหารจัดการสมาคมกีฬามีประสิทธิภาพ โดยมี การออกแบบสมาคมกีฬาตามหน้าที่ แบ่งความรับผิดชอบตามหน้าที่ หรือลักษณะงานที่จะต้องกระทำ เช่น นายกสมาคม อุปนายก เลขาธิการ เภรฎุญิก ฎิกุม ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรม รวมทั้ง สาคร สุขศรีวงศ์. (2552) ซึ่งได้สรุปว่า ผู้บริหารจะต้องเข้าใจหน้าที่ทางการจัดการ (management function) และนำเอาแนวคิดมาปฏิบัติในการขึ้นำเป็นกิจกรรมที่ผู้บริหารดำเนินการเพื่อให้แผนงานและ บุคลากรต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายงานดำเนินกิจการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยผู้บริหารต้อง มีภาวะผู้นำในตัวเองและสามารถจูงใจบุคคลในองค์กรปฏิบัติงานบรรลุความต้องการขององค์กรได้ และ สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ (2545) ซึ่งกล่าวว่า การนำ จะเป็นการช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จ การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งประกอบด้วย การติดต่อสื่อสาร การมอบหมาย มาตรฐาน การปฏิบัติ การให้รางวัล การยกย่อง การสรรเสริญ การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องพยายามดำเนินการหน้าที่หลักของผู้บริหารจะต้อง มีบทบาทในการเป็นผู้นำองค์กร โดยเฉพาะการเป็นผู้นำที่กระตุ้นให้บุคลากรเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ และเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี และยังสอดคล้องกับ วันชัย มีชาติ. (2550) ที่กล่าวว่า กระบวนการ ควบคุมเป็นขั้นตอนของการกำหนดวัตถุประสงค์ ในการปฏิบัติงานและมาตรฐานการวัดการปฏิบัติงานจริง การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานจริงกับวัตถุประสงค์และมาตรฐาน ตลอดจนมีการแก้ไขในสิ่งที่จำเป็น รวมทั้งสอดคล้องกับ อ่ำภา สุจินโน. (2546) พบว่า การรายงานผลการปฏิบัติงานเสนอต่อผู้บริหาร ระดับสูง ทำให้ทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานหรือแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริง หรือ ข้อมูลของการปฏิบัติงาน โดยการรายงานส่วนใหญ่จะมีการจัดทำเป็นรูปเล่มเอกสารสามารถนำข้อมูล ไปวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้การรายงานผลการปฏิบัติงานยังเป็น การประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องตรวจสอบผลการติดตาม ผลงานได้

ข้อเสนอแนะ

จากการสัมภาษณ์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกีฬาเนตบอล สามารถสรุปแนวทางในการพัฒนากีฬาเนตบอลให้ประสบผลสำเร็จ ดังนี้

บทบาทของสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย

1. สมาคมฯต้องดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนานักกีฬา และบุคลากรทางกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. ต้องพัฒนานักกีฬาในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยการขยายฐานเพิ่มจำนวนนักกีฬาเพื่อคัดเลือกนักกีฬาที่มีคุณสมบัติตรงตามตำแหน่งการเล่น
3. ต้องพัฒนาผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐาน โดยส่งผู้ตัดสินเข้ารับการอบรมในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเข้าร่วมการตัดสินรายการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. ดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยจัดรายการแข่งขันในระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง
5. ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้กีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เป็นกีฬาเพื่อมวลชน
6. ดำเนินการจัดตั้งศูนย์กีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
7. จัดส่งวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศไปตามเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เพื่อเพิ่มจำนวนนักกีฬาและให้ผู้ฝึกสอนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเทคนิคต่าง ๆ กับวิทยากร
8. จัดสรรงบประมาณสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการทำทีมกีฬาเนตบอลไปตามเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
9. สมาคมฯต้องประสานงานโดยตรงกับเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อเปิดหลักสูตรกีฬาเนตบอลในโรงเรียน

10. สมาคมฯต้องกำกับติดตามการดำเนินงานการทำทีมกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ให้มีผลงานอยู่ในระดับที่ดีขึ้น

11. ต้องนำวิทยาศาสตร์การกีฬา นวัตกรรม สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาพัฒนานักกีฬา

1. ผู้ฝึกสอนต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ เทคนิค และด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับตนเองและนักกีฬา

2. ต้องทำการคัดเลือกนักกีฬาให้เหมาะสมกับตำแหน่งและต้องสร้างโปรแกรมฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับนักกีฬา เพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาในขณะที่ฝึกซ้อมให้มีคุณภาพ

3. ผู้ฝึกสอนต้องมีใจรักในกีฬาเนตบอล มุ่งมั่น ทุ่มเท ที่จะให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันและต่อยอดสู่ความเป็นเลิศ

4. ต้องใช้หลักจิตวิทยาสาขาต่าง ๆ และใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์เพิ่มเพิ่มศักยภาพให้นักกีฬา
5. ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างความเชื่อถือให้กับผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาเป็นนักกีฬา

บทบาทของผู้ตัดสิน

1. ต้องรู้และเข้าใจในกติกาการแข่งขันอย่างชัดเจน และต้องติดตามข่าวสารกีฬาเนตบอลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
2. ต้องมีความซื่อตรง ตัดสินด้วยความยุติธรรม ไม่ลำเอียง เป็นตัวอย่างที่ดีในการตัดสิน
3. ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอในด้านความรู้เกี่ยวกับกฎและกติกาการแข่งขัน โดยต้องแสวงหาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อให้การตัดสินเป็นมาตรฐานสากล
4. ต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดีโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยเสริมสมรรถภาพร่างกายอย่างสม่ำเสมอ
5. ต้องใช้หลักจิตวิทยาสาขาต่าง ๆ มาประยุกต์ เพื่อลดแรงกดดันทั้งในสนามและนอกสนาม ต้องพยายามศึกษาพฤติกรรมการเล่นของผู้เล่นแต่ละคน
6. ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการพัฒนาสิ่งที่เป็นความรู้ใหม่ เพื่อให้การตัดสินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทบาทของนักกีฬาและการคัดเลือกนักกีฬา

การเลือกนักกีฬาควรเลือกนักกีฬาที่มีความสนใจในกีฬาเนตบอลอย่างแท้จริง และมีสรีรทางร่างกายที่มีความสูงเป็นลักษณะเด่น และมีความเหมาะสมกับตำแหน่งในการเล่นเพื่อเพิ่มการพัฒนาของตัวนักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้นักกีฬาจะต้องมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมกีฬาตามโปรแกรมของผู้ฝึกสอน นักกีฬาต้องมีความมุ่งมั่น มีการสร้างเป้าหมาย และทุ่มเทในการฝึกซ้อมอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อยกระดับความสามารถของตนเองให้มีศักยภาพที่สูงที่สุด ตัวนักกีฬาต้องมีเคารพและความเชื่อฟังผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างเคร่งครัด และผู้ฝึกสอนต้องมีความพร้อมด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่เอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีกับนักกีฬา ตลอดจนการสร้างควมมีชีวิตชีวาและความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม เพื่อสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับนักกีฬา

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย โดยการจัดรายการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง
2. ควรส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้กีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน เป็นกีฬาเพื่อมวลชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่ได้รับการยอมรับในมาตรฐานการบริหารของประเทศไทยและของต่างประเทศ พร้อมทั้งศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาและแนวทางการดำเนินงานของสมาคมมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการในสมาคมกีฬานาบอลแห่งประเทศไทย
2. ควรมีการศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการบริหารสมาคมตามตัวแปรที่เกี่ยวข้อง เช่น ความสามารถของบุคลากร รายได้ จำนวนสมาชิก และการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารและปรับตัวของสมาคมนาบอลในอนาคต
3. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการพัฒนากีฬานาบอลในเขตจังหวัดภาคกลาง ในเขตจังหวัดภาคใต้ และในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้กีฬานาบอลมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

- เกรียงไกร นาคเทวัญ. (2550). ผลการฝึกจินตภาพที่มีผลต่อการยิงประตูฟุตบอลอัตรการต้นของ **ซีพีจอร์และอัตรการผ่อนคลายของหัวใจ**. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2560-2564)**, กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรมฟิมพองค์การสงเคราะห์ทหารผ่าน. www.mosts.go.th
- กองพัฒนาบุคลากรกีฬา. (2550). **หลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาเนตบอล ระดับชาติ ขั้นต้น**. ฝ่ายพัฒนาบุคลากรกีฬาและการทะเบียนการกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580**. กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์ฯ
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). **หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา (The Scientific Basic of Coaching)**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และฉัตยาพร เสมอใจ. (2547). **การจัดการ**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ถวิล เกื้อกลางค์. (2528). **การจูงใจในผลงาน**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2545). **ภาวะผู้นำ เพื่อการบริหารคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2546). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง _____ (2550). **องค์การและการบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นนชัย ศานติบุตร. (2551). **การนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย**. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. (พลศึกษา), จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เนตร์ พัฒนายาวิราช. (2553). **การจัดการสมัยใหม่**. ฉบับปรับปรุง (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประสงค์ สุระพล. (2557). **ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย**. **วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา**. ฉบับที่ 2 เลขหน้า 97-112 ปี 2557.
- ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์. (2551). **การใช้พลังงานของนักกีฬาเนตบอล**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **การสร้างและพัฒนาและทดสอบผลสัมฤทธิ์**7. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พฤษภาคมศาสตร์ ลำพูนธา. (2557). **แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาจักรยานเพื่อความ**
เป็นเลิศของสมาคมกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.
(วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พีรศักดิ์ โตคำรพจน์. **ปัจจัยของการบริหารงาน**. วันที่ค้นข้อมูล 2 ตุลาคม 2561, จากเว็บไซต์.
<https://www.gotoknow.org/posts/273013>
- มลิวัลย์ ผิวคราม. (2554). **วิชาการวัดผลและประเมินการศึกษา**. วันที่ค้นข้อมูล 20 มีนาคม 2556,
จากเว็บไซต์. <http://www.ipecp.ac.th/ipecp/cgi-bin/webpili/index01.html>
- ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี. (2553). **สภาพปัญหาและการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานบริหาร**
จัดการ สโมสรฟุตบอลอาชีพที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ พรีเมียร์ลีก 2008.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา),
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณารถ แสงมณี. (2544). **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ: ระเบียบทองการพิมพ์
- วันชัย มีชาติ. (2550). **การบริหารองค์การ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2560). **กลุ่มจังหวัด**. วันที่ค้นข้อมูล 20 มิถุนายน 2562, จากเว็บไซต์.
<https://th.wikipedia.org/wiki/กลุ่มจังหวัด>.
- . (2551). **จิตวิทยาการกีฬา**. วันที่ค้นข้อมูล 15 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์.
<https://th.wikipedia.org/wiki/จิตวิทยาการกีฬา>.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2545). **การบริหารหลักการทฤษฎีประเด็นทางการศึกษาและบทวิเคราะห์**
องค์การศึกษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิมพ์พิสุทธ์.
- . (2546). **การบริหารการศึกษา: หลักการ ทฤษฎี หน้าที่ ประเด็น และบทวิเคราะห์**.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุจน์.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2551). **การจัดการและพฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ส เจริญการพิมพ์.
- วีระพงษ์ บางท่าไม้. (2557). **รูปแบบสถาบันพัฒนาบุคลากรกีฬาแห่งประเทศไทย**. ดุษฎีนิพนธ์
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การกีฬา), คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2545). **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร
- . (2539). **การบริหารจัดการและพัฒนา**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สน ปัญญา. (2549). **ความวิตกกังวลของผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 6**,
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

- สมบัติ เกตุสม: และคณะ. (2558). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ.
- สมบัติ กาญจนกิจ และ สมหญิง จันทรัฐไทย. (2542). จิตวิทยาการ แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542). หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมาน รังสิโยภุชฎ และ สุธี สุทธิสมบูรณ์. (2540). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2552). การจัดการจากมุมมองนักบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา. (2546) แนวดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์พัฒนาคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สัมพันธ์ ภูไพบูลย์. (2542). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิตร สมหาใต้. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนานักกีฬาภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ: กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬาฟุตบอลอาชีพ: บทสรุปสำหรับผู้บริหารกรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2550). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2547). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมร พงษ์สุพรรณ, เลขาธิการสมาคมกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย. (2559, 16 มีนาคม). การสัมภาษณ์.
- อาคม ปัญญาแก้ว. (2554). ปัจจัยการบริหารและกระบวนการบริหารองค์การที่มีผลต่อสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของหัวหน้าสถานีอนามัย เขตโซนเหนือ จังหวัดขอนแก่น. การค้นคว้าอิสระสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารสาธารณสุข). คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. (2549). การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 Workplace Learning and Performance (WLP). ระบบออนไลน์ สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2562 http://www.hrcenter.co.th/column_detail.php?column_id=528&page=1

- อำภา สุฉิงนิม. (2546). **การจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การจัดการทางการกีฬา). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Ashel, M.H. (1997). **Sport Psychology: From to Practice**. (3rd edition) Scotsdale, AZ:Gorush Scarisbrick.
- Alderfer, (1969). **An Empirical Test of a New Theory of Human Needs**. Organization Behavior and Human Performance. Vol. 4: 75-142.
- Barnard, Chester I. (1956). **The functions of the executive**. Cambridge, MA: Harvard University.
- Bartol and Martin. (1991). **Management**. NewYork: McGraw-Hill.
- Bovee and others. (1993). **Management**. New York: Mc Graw-Hill.
- Butler, J.T. (1997). **Principle Health Education Health Promotion**. 2nd ed. Colorado: Morton Publishing Company.
- Cheng, C. F. (1993). **The competency agreement in sport management for the republic of China (Taiwan)**. Colorado: University of Northern Colorado.
- Ernest Dale. (1968). **Management**. Theory and Practice. McGraw-Hill Book Company, New York.
- Dessler, G. (2004). **A framework for human resource management** (3rd ed.). New Jersey: Pearson Prentice-Hall.
- Domjan, M. (1996). **The Principles of Learning and Behavior Belmont**. California: Thomson Wadsworth.
- Fesler and Kettl. (1991). **The Politics of the Administrative Process**. New Jersey: Chatham House Publishers.
- Harold Koontz and Cyril . (1972). **Principles of Management: An Analysis of Managerial Functions**. New York: MC Graw-Hill.
- Hicks, (1981). **Management**. New York: McGraw-Hill book Company.
- Holt, R. C. (1993). **Very Simple Classification Rules Perform Well on Mostly Commonly Used Datasets**. Machine Learning.
- International Netball Federation **Official Rules of Netball 2007** edition, 2007, Netball Singapore, Singapore.
- Kast and Rosenzweig. (1970). **Organization and Management: A System. Approach**. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Kidd,J J. R. (1973) **How Adults Learn**. New York: Association Press.

- Koontz and O' Donnell, C. (1968). **Principles of Management**. New York: McGrawHill.
- Lovell, R. B. (1980). **Adult Learning**. New York: Halsted Press Wiley & Son.
- Maslow, Abraham. (1970). **Motivation and Personality**. New York: Harper and Row.
- Northcraft & Neale. (1994). **Organizational Behavior: A Management Challenge**, pp.
- Peter F Drucke. (1954). **The Practice of Management**. New York: Harper & Brothers.
- Pitter, R. **The state and sport development in Alberta: Conflict, Corporation and change**. Dissertation Abstracts. 1993.
- Ricky W. Griffin. (1999). **Management**. 6 th ed. Boston: Houghton Griffin.
- Robbin and Coulter, Mary. (2005). **Management**. 8th ed Prentice Hall.
- Santiwong, T. (2002). **Principle of management**. 6th edition. Bangkok: Thaiwattanapanich.
- Suriyothai. (2010). **History of Netball**. Retrieved 20 June 2020, <https://suriyothai.ac.th/th/node>.
- Terry, G.R. (1968). **Principles of Management**. Illinois: Richard D. Irwin.
- The Grolier International Dictionary. (1992). **Danbury, CT: Grolier**.
- Wohlsetter, (1964). **School-based management in the United States**. The Governance of Schooling: Comparative studied of develop management. London: Routledge.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม เชียงใหม่

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วงษ์สถิตย์ อาจารย์พิเศษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
วิทยาเขตเชียงใหม่
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการจัดการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละออทิพย์ อินดี อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
วิทยาเขตเชียงใหม่
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการจัดการกีฬา
3. ดร.อัศวิน จันทระสม อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
วิทยาเขตชลบุรี
ผู้เชี่ยวชาญกีฬาเนตบอล

ที่ กค ๐๕๑๐/ว๐๐๔

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
๖๘/๑ ถนนสนามกีฬา ตำบลศรีภูมิ
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วงษ์สถิตย์ (ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการจัดการ)
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวปริญญา ด้วงพลับ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล
ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
๒. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ควรเสริมสร้างเพื่อการพัฒนา กีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร สัตยานุรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ ความสามารถ ด้านการบริหารและการจัดการเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
ตามรายละเอียดเอกสารดังแนบ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านในครั้งนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพา อิมสารณูรัชต์)

ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต

รักษาราชการแทนรองอธิการบดี

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ (สพล.ชม.)

โทรศัพท์ (ภายใน) ๑๗๑๑๑

แบบตอบรับ
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

ตามหนังสือสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์ เลขที่ กค ๐๕๑๐/ว๐๐๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ ได้ขอความอนุเคราะห์ ข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วงษ์สถิตย์ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการจัดการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ของนางสาวนริญา ด้วงพลับ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ในการนี้ ข้าพเจ้า

- ยินดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
 ไม่ยินดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เพราะ.....

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วงษ์สถิตย์)
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการจัดการ

ที่ กก ๐๕๑๐/ว๐๐๔

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
 ๖๘/๑ ถนนสนามกีฬา ตำบลศรีภูมิ
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ละออทิพย์ อินดี วงษ์สถิตย์ (ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการจัดการกีฬา)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๒. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวนริญา ด้วงพลับ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล
 ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

๒. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ควรเสริมสร้างเพื่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร สัตยานุรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
 มีความรู้ ความสามารถ ด้านการบริหารและการจัดการกีฬาเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็น
 ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
 ตามรายละเอียดเอกสารดังแนบ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
 จากท่านในครั้งนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพา อิมสำราญรัชต์)

ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต

รักษาราชการแทนรองอธิการบดี

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ (สพล.ชม.)

โทรศัพท์ (ภายใน) ๑๗๑๑๑

แบบตอบรับ
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

ตามหนังสือสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์ เลขที่ กก ๐๕๑๐/๖๐๐๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ ได้ขอความอนุเคราะห์ ข้าพเจ้า ดร.ละออทิพย์ อินดี ตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการจัดการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬานันทบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ของนางสาวนริญา ดั่งพลับ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ในการนี้ ข้าพเจ้า

- อินดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
 ไม่อินดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
เพราะ.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ละออทิพย์ อินดี)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการจัดการ

ที่ กก ๐๕๑๐/ว๐๐๔

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
๖๘/๑ ถนนสนามกีฬา ตำบลศรีภูมิ
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อัศวิน จันทระสม (ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเนตบอล)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวนริญา ด้วงพลับ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล
ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
๒. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ควรเสริมสร้างเพื่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร สัตยานุรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ ความสามารถ ด้านกีฬาเนตบอลเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ตามรายละเอียด
เอกสารดังแนบ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านในครั้งนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพา อิมสำราญรัชต์)

ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต

รักษาราชการแทนรองอธิการบดี

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ (สพล.ชม.)

โทรศัพท์ (ภายใน) ๑๗๑๑๑

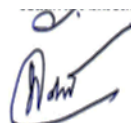
แบบตอบรับ
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

ตามหนังสือสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ คณะศึกษาศาสตร์ เลขที่ กก ๐๕๑๐/ว๐๐๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ ได้ขอความอนุเคราะห์ ข้าพเจ้า ดร.อัศวิน จันทระสม ตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเนตบอล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ของนางสาวนริญา ต้วงพลับ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ในการนี้ ข้าพเจ้า

- ยินดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
 ไม่ยินดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
 เพราะ.....

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อัศวิน จันทระสม)
ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาเนตบอล

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยกาฬราชบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลในการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน โดยจะนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อ งานวิจัย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ โดยจะนำไปใช้เพื่อสรุปผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น และ ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงและสมบูรณ์จะช่วยให้งานวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง ผู้วิจัยจึงขอ ความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านด้วยความเป็นจริงให้ครบ ทุกข้อ โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัด ภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบนให้ ประสบความสำเร็จ

ขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามนี้

นางสาวนริญญา ด้วงพลับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง อยู่หน้าข้อความและเติมข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 15 ปี
 16 - 20 ปี
 21 - 30 ปี
 31 - 40 ปี
 41 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ หรือ ตำแหน่ง

- ผู้จัดการทีม
 ผู้ฝึกสอน
 นักกีฬา
 ผู้ปกครองนักกีฬา
 ผู้ให้การสนับสนุน

4. วุฒิการศึกษา

- ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกีฬาเนตบอล

- ต่ำกว่า 1 ปี
 ต่ำกว่า 3 ปี
 3 - 5 ปี
 6 - 10 ปี
 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมายถูก ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล
ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ปัจจัยพื้นฐาน ในการดำเนินการพัฒนากีฬาเนตบอล	ระดับปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนากีฬา เนตบอล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร (Man)					
1. ด้านนักกีฬา					
1.1 มีความรัก ความสนใจกีฬาเนตบอลอย่างแท้จริง					
1.2 มีความรู้ มีทักษะ และมีความสามารถในกีฬาเนตบอลสูง					
1.3 มีรูปร่าง สรีรร่างกายเหมาะสมกับกีฬาเนตบอล					
1.4 มีความมุ่งมั่นและอดทนในการกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม					
1.5 มีการพัฒนาทักษะการเล่นของตนเอง เพื่อเป้าหมายในการเป็นตัวแทนทีมชาติ					
1.6 มีความมุ่งมั่น มีการสร้างเป้าหมายและทุ่มเทในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ					
1.7 มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบและทีม					
1.8 มีการฝึกซ้อมตามโปรแกรม/แผนที่ผู้ฝึกสอนกำหนด มีความอดทนใจสู้					
1.9 มีความพร้อมในการแข่งขันทั้งด้านร่างกายจิตใจ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา ไหวพริบ					
1.10 มีความเคารพและเชื่อฟังผู้ฝึกสอน					
2. ด้านผู้ฝึกสอน					
2.1 เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทักษะและมีความเชี่ยวชาญในกีฬาเนตบอลเป็นอย่างดี					
2.2 เข้าร่วมการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะและความสามารถจำเป็น สำหรับกีฬาเนตบอล หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง					
2.3 สร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเข้ามาช่วยในการฝึกซ้อมการแข่งขันเพื่อพัฒนาทีม					

ปัจจัยพื้นฐาน ในการดำเนินการพัฒนากีฬาเนตบอล	ระดับปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนากีฬา เนตบอล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ด้านผู้ฝึกสอน (ต่อ)					
2.4 มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นในการพัฒนานักกีฬาอย่างแท้จริง					
2.5 สามารถแก้เกมการแข่งขันรวมทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของทีม และหาวิธีการแก้ไขให้ทีมชนะเลิศ					
2.6 มีนำการวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้กับการฝึกซ้อม					
2.7 จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทุกรายการ					
2.8 จัดทำแผนการฝึกซ้อมตามความเหมาะสมกับนักกีฬา					
2.9 จัดประลองทีมเพื่อสร้างประสบการณ์ในการแข่งอย่างต่อเนื่อง					
2.10 มีการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเหมาะสม					
3. ด้านผู้จัดการทีม					
3.1 มีความรู้ความสามารถและเคยมีประสบการณ์ในด้านการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ					
3.2 จัดหางบประมาณในการฝึกซ้อมและการเข้าร่วมการแข่งขัน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาทีม					
3.3 จัดหาค่าตอบแทนแก่นักกีฬา/ผู้ฝึกสอน ที่ประสบความสำเร็จในการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน					
3.4 จัดหานักวิทยาศาสตร์การกีฬา/นักกายภาพ เพื่อช่วยในการบาดเจ็บของนักกีฬา					
3.5 จัดให้มีการพัฒนานักกีฬา/ผู้ฝึกสอน ให้มีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อย่างสม่ำเสมอ					
3.6 จัดหาโภชนาการที่ดีและเหมาะสมกับนักกีฬาเนตบอล					
3.7 จัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์มาพัฒนาทีมของตน					

ปัจจัยพื้นฐาน ในการพัฒนากีฬาเนตบอล	ระดับปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนากีฬา เนตบอล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ด้านผู้จัดการทีม (ต่อ)					
3.8 จัดระบบการคัดเลือกนักกีฬาเข้ามาร่วมทีมอย่างเหมาะสม					
3.9 สร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน					
3.10 จัดหาทีมสนับสนุน (สปอนเซอร์) ที่ดีและดูแลทีมอย่างต่อเนื่อง)					
4. ผู้ให้การสนับสนุน					
4.1 สนับสนุนให้มีอุปกรณ์เพียงพอต่อการฝึกซ้อม					
4.2 สนับสนุนให้มีอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมที่ทันสมัย					
4.3 สนับสนุนงบประมาณในการฝึกซ้อมและเข้าแข่งขัน					
4.4 สนับสนุนวิทยากร/ผู้ฝึกสอนทีมชาติ/ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เพื่อมาพัฒนาทีมกีฬาเนตบอล					
4.5 สนับสนุนค่าอาหารและน้ำดื่มระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม					
4.6 สนับสนุนเครื่องแต่งกายให้กับนักกีฬา เช่น ชุดแข่ง ชุดฝึกซ้อม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง					
4.7 สนับสนุนเงินรางวัลให้กับนักกีฬาที่มีผลงานในการแข่งขัน					
4.8 มีความตั้งใจให้ทีมนักกีฬาประสบความสำเร็จ					
5. ด้านผู้ปกครอง					
5.1 ให้กำลังใจบุตรหลานขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน					
5.2 สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาทีม					
5.3 ส่งเสริมสนับสนุนบุตรหลานให้เกิดการพัฒนา และช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อกีฬาเนตบอล					
5.4 สนับสนุนบุตรหลานให้เป็นนักกีฬา					
5.5 ให้รางวัลเมื่อบุตรหลาน มีความตั้งใจหรือพยายามฝึกซ้อม/แข่งขัน					

ปัจจัยพื้นฐาน ในการพัฒนากีฬาเนตบอล	ระดับปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนากีฬาเนตบอล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. ด้านผู้ปกครอง (ต่อ)					
5.6 ดูแลเรื่องโภชนาการที่เป็นประโยชน์ต่อบุตรหลานในการเล่นกีฬา					
5.7 ฝึกบุตรหลานให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม					
5.8 ยอมรับในแผนการฝึกซ้อมและโปรแกรมแข่งขันของผู้ฝึกสอน					
5.9 สร้างแรงจูงใจให้บุตรหลานเกิดการพัฒนาจนถึงเป็นตัวแทนระดับชาติหรือระดับนานาชาติ					
ด้านงบประมาณ (Money)					
1. มีงบประมาณในการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง					
2. มีการจัดสรรเงินรางวัลให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนที่ประสบความสำเร็จ					
3. มีเบี้ยเลี้ยงให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการเก็บตัวและการเข้าร่วมการแข่งขัน					
4. มีทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศ					
5. มีงบประมาณในการเตรียมทีมอย่างเพียงพอ					
6. มีระบบงบประมาณในการแสวงหานักกีฬาและการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
7. มีงบประมาณในการดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือแก่นักกีฬาที่ได้รับการบาดเจ็บ					
ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material)					
1. อุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและการแข่งขันมีความทันสมัย					
2. ความเพียงพอของอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อม					
3. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีความสะอาดและปลอดภัย					
4. สถานที่ฝึกซ้อมได้มาตรฐาน					

ปัจจัยพื้นฐาน ในการพัฒนากีฬาเนตบอล	ระดับปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนากีฬา เนตบอล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material)					
5. สถานที่ฝึกซ้อมมีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน					
6. สิ่งอำนวยความสะดวกในสนาม เช่น แสงสว่าง ที่พัก นักกีฬา จุดบริการน้ำ ห้องเก็บอุปกรณ์					
7. สภาพแวดล้อมของสนามกีฬามีความเหมาะสม					
8. มีอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสมกับกีฬา					
ด้านการจัดการ (Management)					
1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ หรือ แผนปฏิบัติงาน ประจำปีที่มีความชัดเจน ในการพัฒนากีฬาเนตบอล					
2. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการและนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์					
3. จัดระบบการคัดเลือกนักกีฬาอย่างเหมาะสม					
4. การบริหารงบประมาณอย่างเป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้					
5. จัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นให้กับนักกีฬา ตามเกณฑ์ที่กำหนด					
6. ใช้ผลงานจากการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกนักกีฬา					
7. มีการจัดโครงการส่งเสริม พัฒนาและการสนับสนุนนักกีฬา ระดับเยาวชน สู่ทีมชาติไทย					
8. มีการพัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้บริหาร ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตภาคเหนือตอนบน
ให้ประสบความสำเร็จ (ปัจจัยพื้นฐาน ในการพัฒนากีฬาเนตบอล 4M's)

1. คน (man)

.....

.....

.....

.....

.....

2. เงิน (money)

.....

.....

.....

.....

.....

3. วัสดุอุปกรณ์ (material)

.....

.....

.....

.....

.....

4. การจัดการ (management)

.....

.....

.....

.....

.....

“ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี”

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬานาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ตำแหน่ง.....

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

สถานที่.....

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์

เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของนักกีฬานาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน

สำหรับคณะกรรมการผู้บริหารสมาคมกีฬานาเนตบอลแห่งประเทศไทย

1. ด้านการวางแผน

1.1 สมาคมฯ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬานาเนตบอลให้ประสบความสำเร็จ
อย่างไร

.....
.....

2. ด้านจัดการ

2.1 สมาคมฯ มีวิธีการบริหารจัดการอย่างไร ที่ส่งผลให้กีฬานาเนตบอลประสบความสำเร็จ

.....
.....

2.2 สมาคมฯ มีระบบการคัดเลือกนักกีฬา เพื่อพัฒนากีฬานาเนตบอลให้ประสบความสำเร็จ
อย่างไร

.....
.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอล ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ตำแหน่ง.....

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

สถานที่.....

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์

เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของนักกีฬาเนตบอลในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน
สำหรับผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลแห่งประเทศไทย

1. ด้านการวางแผน

1.1 ท่านคิดว่าสมาคมฯ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการวางแผนเพื่อพัฒนาผู้ตัดสินอย่างไร
เพื่อส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลของประเทศไทย

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดองค์กร

2.1 ท่านคิดว่าผู้บริหารสมาคมฯ คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ต้องมีการบริหารจัดการด้านผู้ตัดสินกีฬาเนตบอลอย่างไรที่จะ ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาเนตบอลให้ประสบความสำเร็จ

.....

.....

.....

3. ด้านการนำ

3.1 ท่านคิดว่าทางสมาคมฯ มีระบบการสรรหาผู้ตัดสิน และการพัฒนาผู้ตัดสินให้
ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันระดับ นานาชาติ อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล ผู้วิจัย	นางสาวนรัญญา ต้วงพลับ
วัน เดือน ปีเกิด	1 กันยายน 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	16 หมู่ 2 ตำบลทุ่งสมอ อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี 71140
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้ฝึกสอนกีฬาเนตบอล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2543 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประชามงคล จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกาญจนานุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2551 ศีษศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาพลศึกษา) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี พ.ศ. 2562 ศีษศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาพลศึกษา) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่